

Factors Affecting the Effectiveness of Environmental Education in Iran; A Research Synthesis of Findings

Hassan Kaviani¹, Nasrin Nasr²

Received: March. 14, 2017 Accepted: Jul. 05, 2018

Extended Abstract

Considering the rising trend in conducting research on environmental education, the present study attempted to compile the results of all research having done on the field of environmental education in the Islamic Republic of Iran. Then, in addition to combining the results, it can achieve a single and consistent view of effective factors in domestic environmental education. The research method is the research synthesis and its statistical population consisted of all valid scientific articles available in the field of environmental education. Regarding regular search in domestic databases, 206001 scientific articles were identified based on including criteria. But finally, 78 articles were selected for final analysis based on exclusion criteria. To collect the data, a researcher-made worksheet form was designed to report and record the research data. For analyzing the findings, Roberts's six-step research synthesis model was employed via open and axial coding methods. According to the obtained findings, environmental education, as it increases environmental knowledge and sensitivity, is considered as the most important method for educating individuals in identifying and coping with biological problems. In this regard, what has affected the effectiveness of this training was itself influenced by six factors of need assessment, use of educational methods, formal education, informal education, public education, and lifelong education. According to the findings, formal education has encountered shortages and weaknesses, while informal education has been more effective in this regard.

Keywords: environmental education, effective factors, research synthesis

1. Ph.D in Curriculum, Faculty of Psychology and Education, University of Isfahan, Isfahan, Iran.

✉ h.kaviani@edu.ui.ac.ir

2. Assistant Professor of Plant Physiology, Payām-e Noor University, Tehran, Iran.

✉ nasr_na2002@yahoo.com

INTRODUCTION

Education is the most effective tool for increasing one's knowledge of the problems and challenges of a community and shaping the future world. Since many environmental degradation, resource destruction, and environmental contamination are the result of human activities, making the people aware of and training them regarding the value and significance of the environment for the survival of humanity is vital.

PURPOSE

Considering the rising trend in conducting research on environmental education, the present study attempted to compile the results of all research having done on the field of environmental education in the Islamic Republic of Iran. Then, in addition to combining the results, it can achieve a single and consistent view of effective factors in domestic environmental education.

METHODOLOGY

The research method is the research synthesis and its statistical population consisted of all valid scientific articles available in the field of environmental education. Regarding regular search in domestic databases, 206001 scientific articles were identified based on including criteria. But finally, 78 articles were selected for final analysis based on exclusion criteria. To collect the data, a researcher-made worksheet form was designed to report and record the research data. For analyzing the findings, Roberts' six-step research synthesis model was employed via open and axial coding methods.

RESULT

All findings were extracted from the process of research synthesis using the open source coding process based on result samples and then; all the results were grouped according to common concepts based on the axial coding process. The results are illustrated in Table (1):

Table 1. Classification of environmental education results based on common concepts (axial coding)

NO.	Categories based on axial coding	Samples based on open coding
1	Need assessment	Need assessment relevant to different age groups, textbooks, effective factors, independent curriculum design, teaching methods; higher education and academic curriculum; educational objectives; human resources training; needs of students and teachers.

NO.	Categories based on axial coding	Samples based on open coding
2	Effectiveness of education	Effectiveness of environmental education on a variety of groups.
3	Educational methods	Educational practices based on Gardner's multiple intelligences; Mural painting in kindergartens; Academic interagency and strategic plan; Workshop; Lecture method; Learner organization theory; Learning with the aim of thinking; Free space education ; Attention to religious and philosophical education; mobile learning; visual communication media; e-learning; distance education; virtual education; blogging; mobile phone; ICT; use of sentences and images; eco-friendly technologies, Family education; educational models.
4	Formal education	Content of elementary textbooks; Curriculum; Secondary education goals; Secondary school courses; Discontinuities of executive agencies.
5	Informal education	More effectiveness of informal education vs. formal education.
6	Public education	Public education regarding the environment is the umbrella of all groups; different types of human groups require some kind of environmental education.
7	Lifelong education	Environmental education, regardless of age and education, is always considered and required.

DISCUSSION

Since environmental education enhances the knowledge of individuals from the environment, it is effective on all situations, but what influences this effectiveness is the factors that, according to the results of the combination of findings in the present study, consist of six items (need assessment, educational methods, formal education, informal education, public education, and lifelong education). As the findings show, these factors are interrelated and each of them is important in its own place. In addition, the role of all these factors must be taken into account in order to provide effective and sustainable environmental education.

CONCLUSION

The obtained effective factors in the present study are interrelated and the contribution of each of them is important in its own place. In order to provide an effective and sustainable education in the field of the environment, attention should be paid to the role of all these factors.

NOVELTY

Environmental education in any country is influenced by a set of cultural, political, social, and economic factors that each plays a vital role in shaping this education, hence environmental education of a community cannot be taught abstractly and out of its social and cultural context. Therefore, the institutionalization of citizens' participation requires the presentation of necessary trainings.

BIBLIOGRAPHY

- Abbaspour, M., Ahadi, H., Mahmoodi, M., & Karegar, N. (2003). Arzyābi-ye asarāt-e farhangi va ravānšenāxti-ye dowrehā-ye āmuzeš-e kutāhmoddat-e kāheš-e masraf-e energy va hefāzat-e mohit-e zist barāye omum-e mardom [Assessing the cultural and psychological effects of short-term education courses on reducing energy conservation and environmental protection for the general public]. *Quarterly Journal of Environmental Science and Technology*, 19, 1-17.
- Abedi, F. (2015). *Barresi-ye avāmel-e mo'asser bar erteqā'-e keyfiyat-e āmuzešhā-ye zistmohiti-ye šahrdari be šahrvandān-e Tehrāni motāle'e-ye mowredi-ye Sarā-ye Mahallāt-e Šahrdāri-ye Mantaqe-ye 20* [Investigating the effective factors on improving the quality of environmental education of the municipality to the citizens of Tehran. Case study of the Municipality of District 20] (M.A. Thesis). Payame Noor University of Tehran, Payame Noor Center of Tehran, Tehran, Iran.
- Adomßent, M., Fischer, D., Godemann, J., Herzig, C., Otte, I., Rieckmann, M., & Timm, J. (2014). Emerging areas in research on higher education for sustainable development-management education, sustainable consumption and perspectives from Central and Eastern Europe. *Journal of Cleaner Production*, 62, 1-7.
- Akomolafe, O. (2011). Impact of personal factors on environmental education in Tertiary Institutions in Ekiti State Nigeria. *International Journal for Cross-Disciplinary Subjects in Education*. 1(1), 559-564.
- Alavipoor, F. S., Karimi, S., Yazdandad, H., & Vahidian, A. (2016). Sanješ-e dāneš va negareš-e mohitzisti-ye dānešāmuzān-e rustāy (Nemune-ye motāle'ešode: Mantaqe-ye Torghabeh va Shandiz) [Measurement of environmental knowledge and interest of rural students (Case study: Torghabeh and Shandiz district)]. *Journal of Rural Researches*, 7(4), 672-687.
- Amiri, H., Saidi Rezvani, M., & Shobeiri, M. (2011). *An Analysis and Study of the Educational Needs of Environmental Topics in High School Teachers of Mashhad, the academic year of 2010-2011* (MAThesis). Payame Noor University of Tehran, Faculty of Humanities.
- Araghieh, A. R., Borzabadi Farahani, N., & Pashaii Arzaneh, A. (2012). Kāvoš dar ravešhā-ye āmuzeš-e mohit-e zist az didgāh-e dānešāmuzān-e dowre-ye ebtedāyi [Research in the methods of teaching environment from the elementary students points of view]. *Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 1(1), 17-22.
- Aslani, M., & Shobeiri, M. (2015). Barresi-ye āmuzeš-e mohit-e zist bar sath-e dāneš-e dāneşjuyān-e doxtar-o-pesar ba estefāde az resāne-ye ertebāt jam'i-ye didāri [The Effect of Environmental Education on the Level of Knowledge of Female and Male Students Using Media of Visually Impact Communication]. *Journal of Technology of Education*, 38, 145-154.

Interdisciplinary
Studies in the Humanities

Vol. 10
No. 4
Autumn 2018

- Bahk, C. M. (2010). Environmental education through narrative films: Impact of medicine man on attitudes toward forest preservation. *The Journal of Environmental Education*, 42(1), 1-13.
- Barbas, T. A., Paraskevopoulos, S., & Stamou, A. G. (2009). The effect of nature documentaries on students' environmental sensitivity: A case study. *Learning, Media and Technology*, 34(1), 61-69.
- Bbazadeh, A., Ghahramani, M., & Akbari, M. (2012). Sāzmānhā-ye yaādgirande-ye bastar-e āmuzesh-e mohite zist [Educational organizations for environmental education]. *Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 1(2), 69-78.
- bd-EI-Salam, M., EI-Naggar, H., & Hussein, R. A. (2009). Environmental education and its effect on the knowledge and attitudes of preparatory school students. *Journal of Egypt Public Health Association*, 84(3&4), 343-375.
- Budak, D. B., Budak, F., Zaimoglu, Z., Kekec, S., & Sucu, M. Y. (2005). Behaviour and attitudes of students towards environmental issues at faculty of agriculture, Turkey. *Journal of Applied Sciences*, 5, 1224-1227.
- Bui, C. (2011). *Community-based environmental education and its participatory process*. Department of Urban and Rural Development, Faculty of Natural Resources and Agricultural Sciences, Swedish University of Agricultural Sciences.
- Burford, G., Hoover, E., Velasco, I., Janoušková, S., Jimenez, A., Piggot, G., & Harder, M. K. (2013). Bringing the "Missing pillar" into sustainable development goals: Towards intersubjective values-based indicators. *Sustainability*, 5(7), 3035-3059.
- Calder, W., & Clugston, R. M. (2003). International efforts to promote higher education for sustainable development. *Planning for Higher Education*, 31(3), 30-44.
- Cebrián, G., & Junyent, M. (2015). Competencies in education for sustainable development: Exploring the student teachers' views. *Sustainability*, 7(3), 2768-2786.
- Conde, M. D. C., & Sánchez, J. S. (2010). The school curriculum and environmental education: A school environmental audit experience. *International Journal of Environmental and Science Education*, 5(4), 477-494.
- Cooper, H., Hedges, L. V. (2009). *Research synthesis as a scientific process*. A Chapter On: The Handbook of Research Synthesis and Meta-Analysis (2nd ed.). Russell Sage.
- Dadfar, M., Shobeiri, M., Sarmadi, M.R. (2012). *Barresi-ye naqš va ta'sir-e āmuzesh-e mohit-e zist dar āmuzeš-e rasmi-ye dorus-e hadyehā-ye āsemān va olum-e tajrobi-ye dowre-ye ebtedā'i az didgāh-e mo'allemān-e šahrestān-e damāvand* [Investigating the role and effect of environmental education on the official education of courses on the gift of the Heavens and the experimental science of the elementary period from the viewpoint of teachers in Damāvand (MATHesis), Payām-e Noor University, Faculty of Educational Sciences, Tehran, Iran.]

Interdisciplinary
Studies in the Humanities

Abstract

- Dibai, S., & Lahijanuan, A. (2009). *Barresi-ye barnāmehā-ye darsi-ye maqta'-e rāhnamāyi ba ta'kid bar mehvarhā-ye āmuzeš-e mohit-e zist* [Study of the curriculum of secondary school with emphasis on environmental education axes], *Journal of Environmental Sciences*, 6(3), 177-184.
- Drissner, J. R., Haase, H. M., Wittig, S., & Hille, K. (2014). Short-term environmental education: Long-term effectiveness?. *Journal of Biological Education*, 48(1), 9-15.
- Ebrahimzadeh Shiraz, Z., & Maleki, H. (2011). *Arzešyābi-ye mohtavā-ye ketābhā-ye darsi-ye sāl-e aval-e dowre-ye motavasete bar asās-e me'yārhā-ye āmuzeš-e zistmohiti az didgāh-e dabirān va dānešamuzān-e šahr-e Sabzevār dar sāl-e tahsili-ye 89-90* [Evaluation of content of textbooks of the first year of secondary school based on environmental education criteria from the viewpoint of teachers and students of Sabzevar city in the academic year of 2011-2011] (MA thesis). Allameh Tabatabaei University, Faculty of Education and Psychology, Tehran, Iran.
- Efird, R. (2012). Learning the land beneath our feet: NGO 'Local learning materials' and environmental education in Yunnan Province. *Journal of Contemporary China*, 21(76), 569-583.
- Elahi, R., Shobeiri, M., & Larijani, M. (2014). Ta'sir-e āmuzeš-e mohit-e zist bar tafakore enteqādi va negareš-e zistmohiti-ye dānešjuyān-e marākez-e tarbiyat mo'allem, motāle'e-ye mowredi-ye šahr-e Yāsuj [The effect of environmental education on critical thinking and environmental attitudes of teachers teaching centers: A case study of Yasuj city (MA Thesis)]. Payām-e Noor University of Tehran, Faculty of Humanities, Tehran, Iran.
- Esmailil, E., Zebardast, L., Amiri, M.J., & Salehi, E. (2016). Moqāyese-ye asarbaxši-ye āmuzeš-e mohit-e zist bā estefāde az āmuzeš-e rasmi va qeyr-e rasmi dar dānešamuzān-e pāye sevom ebtedāei [Comparison of the effectiveness of environmental education using formal and informal education in the sixth grade elementary school students]. *Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 5(2), 45-54.
- Esrari, E., & Rahbari, M. (2013). Motāle'e-ye ta'sir-e āmuzeš-e mohite zist bar behbud-e tafkik-e pasmānd-e pezeški [Study of the Effect of Environmental Education on the Improvement of Medical Disposal Separation: Case study of Ahmadinezhad Kategal Hospital]. *Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 1(4), 1-10.
- Farrokhan, F., Hosseinpour, M., & Soleimani, A. (2013). Tahlil-e naqš-e tahsilāt bar negareš-e dabirān-e maqta'-e rāhnemāyi nesbat be me'yārhā-ye mortabet bā āmuzeš-e mohit-e zist [Analysis role of educational level in the middle school teachers' attitudes towards criteria related to environmental education]. *Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 2(5), 31-38.
- Ghaemi, A., Larijani, M., Shobeiri, M., & Sarmadi, M. R. (2016). Tadvin-e olgu-ye āmuzeš-e mohit-e zist jahat-e taqviyat-e hokmrāni-ye pāydār-e manābe'e āb-e kešvar [Elaboration of an environmental education model for strengthening sustainable governance of water resources of the country]. *Urban Management Journal*, 44, 177-194.

Ghaemi, P., Shobeiri, S. M., Larijani, M., & Rokrok, B. (2016). Arzyābi-ye raveshā-ye āmuzeš-e mohit-e zist bar asās-e model-e AHP [Evaluation of environmental education methods based on AHP model]. *Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 4(3), 33-44.

Ghaemi, P., Shobeiri, S. M., Larijani, M., & Rokrok, B. (2016). Tadvin-e model-e mafhumī-ye towse'e-ye āmuzeš-e mohit-e zist bā arzyābi-ye avāmel-e rāhbordi [Developing the conceptual model for environmental education expansion by evaluation of strategic parameters]. *Journals of Environmental Researches*, 7(14), 3-16.

Ghaffari, H., Younesi, A., & Rafiei, M. (2016). Tahlil-e naqš-e sarmāyegozāri dar āmuzeš jahat-e tahaqqoq-e towse'e-ye pāydār; Bā ta'kid-e viže bar āmuzeš-e mohit-e zist [An analysis of the role of investment in education for the realization of sustainable development, with special emphasis on environmental education]. *Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 5(1), 79-104.

Hafezi, S., Shobeiri, M., & Sarmadi, M.R. (2013). *Tarrāhi-ye nezām-e āmuzeši barāye towse'e-ye āmuzeš-e hamegāni-ye mohit-e zist bar ruykard-e āmuzeš az rāh-e dur* [Designing an educational system for the development of public environmental education with a distance education approach (MA Thesis). Payām-e Noor University, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Tehran, Iran.

Hajhosini, H., Shobeiri, M., & Farajollahi, M. (2010). Needs assessment and determining educational priorities of high school students in the environmental field and constant development. *Journal of Environmental Science and Technology*, 12(1), 194-179.

Harness, H., & Drossman, H. (2011). The environmental education through filmmaking project. *Environmental Education Research*, 17(6), 829-849.

Hemmati, Z., & Shobeiri, M. (2015). Tahlili bar mo'allefahā-ye erteqā'-e farhang-e mohit-e zisti; Motāle'e-ye mowredi-ye šahrvandān-e šahr-e Shiraz [Environmental culture and the factors affecting it (Case study: The citizens of Shiraz city)]. *Journal of Iranian Cultural Research*, 8(4), 197-215. doi: 10.7508/ijcr.2015.32.008

Hemmati, Z., & Shobeiri, S. M. (2016). Barresi-ye vaz'iyat-e āmuzeš-e mohit-e zist dar kešvar-e Iran va moqāyesē-ye ān bā sāyer-e kešvarhā-ye jahān [Investigating the status of environmental education in Iran and its comparison with other countries of the world]. *Journal of Human and Environmental*, 14(2), 61-81.

Hojati Sayah M, Khodabakhshi koolae A.(2016). Effectiveness of environmental education group on environmental attitude and increasing environmental awareness among the female students in Tehran. *JPEN*, 2(3): 1-8.

Hooshmandan Moghaddam Fard, Z., & Shams, A. (2015). Āmelhā-ye mo'asser bar negareš-e āmuzgārān-e ebtedāi-ye šahr-e Zanjan dar gonjāndān-e āmuzešhā-ye kešavarzi va mohit-e zist dar barnāmehā-ye darsi [Factors affecting Zanjan elementary teachers' attitude toward integrating agriculture and environment education in students' curriculum]. *Journal of Agricultural Management Research*, 7(34), 40-52. doi: 10.22092/jaear.2016.106013

- Hoseini, M., Rezvani, M., & Shobeiri, M. (2014). *Barresi-ye naqš-e āmuzeš-e hamegāni-ye hefazat az mohit-e zist dar erteqā'e sath-e āgāhihā-ye danešāmuzān: motāle'e-ye mowredi-ye dānešāmuzān-e maqta'e motavasete-ye nāhiye-ye čāhār-e Tehran* [Investigating the role of public conservation of environmental conservation in promoting knowledge of students: case study of high school students in fourth district of Tehran] (MA Thesis). Payāme Noor University of Tehran, Faculty of Humanities.
- Hosini, R., Shobeiri, M., & Larijani, M. (2011). *Barresi-ye naqš-e āmuzeš-e hamegāni-ye mohit-e zist bar mizān-e erteqā'e sath-e dāneš-e zistmohiti-ye šahrvandān-e šahr-e Tonekābon* [The role of environmental education on the level of environmental awareness of citizens in Tonekabon] (MA Thesis). Payām-e Noor University, Faculty of Humanities, Tehran, Iran.
- Hosinpor, M., & Sekhavatjo, M.S. (2010). Barresi-ye barnāmehā-ye darsi-ye rešte-ye āmuzeš va parvareš-e ebtedā'i az didgāh-e ostādān-e olum-e tarbiyat be manzur-e erteqā'e sath-e āgāhihā-ye zistmohiti-ye dānešāmuxtegān-e in rešte [Study of elementary education curriculum from the viewpoint of faculty members of educational sciences in order to promote the level of environmental awareness of graduates of this field]. *Journal of Environmental Science and Technology*, 2(12), 115-122.
- Isildar, G. Y., & Yildirim, F. (2008). The effectiveness of environmental education on environmentally-sensitive behaviors. *Egitim ve Bilim*, 33(148), 13.
- Islamic Consultative Research Center (2011). The Constitution of the Islamic Republic of Iran. Retrieved from http://rc.majlis.ir/fa/content/iran_constitution
- Kalantari, A., & Saeidipour, B. (2016). Barresi-ye ta'sir-e āmuzeš-e mohit-e zist-e mobtani bar te'ori-ye errebātgerayi bar mizān-e yādgiri va errebāt bā tabi'at-e dānešāmuzān-e pāye-ye Šešom-e ebtedāyi [Investigating the effects of connectivism-based environment education on Sixth graders' learning and their contact with nature]. *Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 4(3), 5-11.
- Karatzoglou, B. (2013). An in-depth literature review of the evolving roles and contributions of universities to education for sustainable development. *Journal of Cleaner Production*, 49, 44-53.
- Karimi Pour Zarei, A. K., Babaie, F., & Yousefi, H. (2013). Asarbaxši-ye āmuzešhā-ye mohit-e zisti dar āgāhsāzi-ye šahrvandān jahat-e kāheš-e estefāde az mavād-e Polyethylene (Motāle'e-ye mowredi: Mahdude-ye Šahrdari-ye Mantaqe-ye 9 Tehran) [Investigation the role of environmental instructions in reduction of the use of polyethylene material (Case study: District 9 of Tehran)]. *Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 1(4), 58-68.
- Karimi, M., Abdollahi, B., Zeinabadi, H. R., & Behrang, M. R. (2016). Barresi-ye dāneš-e zistmohiti-ye pezeškān va parastārān-e šāghel dar Sāzmān-e Pars-e-Jonoubi va šivehā-ye monāseb-e āmuzeš-e zistmohiti be ānān [Environmental knowledge of and training methods for physicians and nurses of Pars-e-Jonoubi company, Iran]. *Journal of Strides in Development of Medical Education*, 13(1), 61-74.

Karimi, S. (2011). *Čegunegi-ye ijād va ravand-e modiriyat-e madāres-e zistmohiti dar kešvarhā-ye pišrow va erā'e-ye modeli bā qābeliyat-e ejrāyi dar Iran* [How to create and manage the environmental schools in leading countries and provide a model with executive capability in Iran] (M.A. Thesis). Payame Noor University of Tehran, Tehran, Iran.

Keesstra, S. D., Bouma, J., Wallinga, J., Tittonell, P., Smith, P., Cerdà, A., & Bardgett, R. D. (2016). The significance of soils and soil science towards realization of the United Nations Sustainable Development Goals. *Soil*, 2(2), 111.

Khabiri, M., & Elahizadeh, M. (2013). Arzyābi-ye ta'sir-e olguhā-ye āmuzeši bar sath-e daneš va mas'uliyatpaziri-ye zistmohiti-ye dānešjuyān [Evaluating the impact of training patterns on the students environmental knowledge and responsibility]. *Quarterly Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 1(3), 1-9.

Khalili, N. R., Duecker, S., Ashton, W., & Chavez, F. (2015). From cleaner production to sustainable development: the role of academia. *Journal of Cleaner Production*, 96, 30-43.

Khorshiddost, A.M. (2014). *Āmuzeš-e mohit-e zist dar qarn-e bist-o-yekom* [Environmental education in the 21st Century]. Tehran, Iran: Samt.

Kitamura, Y., & Hoshii, N. (2014). Education for sustainable development at Universities in Japan. In *Emerging International Dimensions in East Asian Higher Education* (pp. 207-225), Springer, Dordrecht.

Kopnina, H. (2014). Debating ecological justice: Implications for critical environmental education. *Chinese Journal of Population Resources and Environment*, 12(4), 290-300.

Kopnina, H., & Meijers, F. (2014). Education for Sustainable Development (ESD) exploring theoretical and practical challenges. *International Journal of Sustainability in Higher Education*, 15(2), 188-207.

Kose, S., Genser, A., Genzer, K., & Erol, G. (2011). Investigation of undergraduate students, environmental attitudes. *International Electronic Journal of Environmental Education*, 1(2), 1-12.

Lambrechts, W., Mulà, I., Ceulemans, K., Molderez, I., & Gaeremynck, V. (2013). The integration of competences for sustainable development in higher education: An analysis of bachelor programs in management. *Journal of Cleaner Production*, 48, 65-73.

Larijani, M., Rashidi, S., & Meiboudi, H. (2014). Asarbaxši-ye Blog design be onvān-e Yek fa'aliyat-e komakāmuzeši dar āmuzeš-e mohit-e zist [The effect of blogging as an educational aid activity on environmental education]. *Journal of Information and Communication Technology in Educational Sciences*, 5(2), 79-95.

Liefländer, A. K. (2015). Effectiveness of environmental education on water: Connectedness to nature, environmental attitudes and environmental knowledge. *Environmental Education Research*, 21(1), 145-146.

Interdisciplinary
Studies in the Humanities

Abstract

- Mahmoodi, H., & Veisi, H. (2005). Tarvij va āmuzeš-e mohit-e zist rahyāfti dar hefāzat-e osuli az mohit-e zist [Extension and environmental education approach to principle conservation of the environment]. *Environmental Sciences Quarterly*, 3(2), 57-64.
- Maqbool, L., Ahmed, N., Hayyat, M. U., Mahmood, R., Haider, Z., & Nawaz, R. (2014). Strengths, Weaknesses, Opportunities and Threats (SWOT) analysis of environmental NGOs working in Punjab, Pakistan. *International NGO Journal*, 9(1), 11-16.
- Marsh, K. J. (2008). Pažuheš-e talfiqi: Santezpažuhi [Integrative research: Synthesis research]. In: E. C. Short, (2008), *Ravešenāsi-ye Motāle'āt-e Barnāme-ye Darsi* [Methodology of Curriculum Studies] (M. Mehrmohammadi, Trans.), Samt, Tehran, Iran.
- Mashaallahi, Z. (2011). *Entebāq-e ketābhā-ye olum-e dowre-ye ebtedāyi bā me'yārhā-ye āmuzeš-e mohit-e zist (Bar asās-e estāndārdhā-ye Wisconsin)* [Adaptation of basic science books to environmental education standards (Based on Wisconsin standards)] (M.A. Thesis). Ferdowsi University of Mashhad, Faculty of Education and Psychology.
- Meiboudi, H., & Karimzadegan, H. (2012). Kankāši dar nahve-ye mošārekat-e mardom dar towse'e-ye āmuzeš-e mohit-e zist-e kalānšahr-e Mashhad [Exploration of public participation in the development of environmental education in Mashhad Metropolis]. *Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 1(2), 25-33.
- Meiboudi, H., Shobeiri, S. M., Arjmandi, R., Babaei Semiroomi, F. (2014). Yek rahyāft-e jadid dar āmuzeš-e mohit-e zist be kudakān [A new approach to environmental education for kids in Mashhad]. *Journal of Technology of Education*, 9(1), 77-87.
- Mobarghai Dinan, N., & Shahryari, A. (2016). Niyāzsanji-ye āmuzešhā-ye mohitzisti dar zanān-e xānedār – Motāle'e-ye mowredi: Mantaqe-ye 15 Šahrdarī-ye Tehran [Environmental trainings needs assessmentfor the housewives case study: Tehran Municipality of Region 15]. *Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 5(2), 77-88.
- Moharram, F. (2013). *Tarrāhi-ye markaz-e āmuzešhā-ye zistmohiti-ye kudakān mobtani bar towse'e-ye pāydār* [Sustainable development children's environmental education center design] (M.A. Thesis). Natanz Islamic Azad University, Faculty of Architecture.
- Moharramnejad, N., & Heidari, O. (2006). Tadvin-e olgu-ye modiriyati-ye towse'e-ye pāydār-e āmuzeš-e mohit-e zist barāye nasl-e javān-e kešvar [Developing a management model for sustainable environmental education for the younger generation of the country]. *Journal of Environmental Science and Technology*, 8(1), 68-77.
- Moogoui, R., Abolghasempour, B., Ali Ebrahimi, M. (2015). Tarrāhi va e'tebāryābi-ye

Abstract

- olgu-ye āmuzeš-e mohit-e zist bar asās-e model-e ADDIE dar Pārk-e Jangali-ye Sorkhe Hesar [Validation of an instructional design model according to the ADDIE model in Sorkheh-Hesar Forest Park]. *Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 4(2), 7-18.
- Negev, M., Sagiv, G., Garb, Y., Salzberg, A., & Tal, A. (2008). Evaluating the environmental literacy of Israeli elementary and high school students. *The Journal of Environmental Education*, 39(2), 3-20.
- Niroo, M., & Haji Hossein Nezhad, Gh. (2012). Ta'sir-e āmuzeš-e mohit-e zist bar asās-e nazariye-ye hušhā-ye čandgāne-ye Gardner dar ijād-e negareš va eslāh-e fahm-e dānešāmuzān [The effect of Gardner theory of multiple intelligences in the education environment based on understanding and improving students' attitude]. *Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 1(2), 1-12.
- Nolan, J. M. (2010). "An inconvenient truth" increases knowledge, concern, and willingness to reduce greenhouse gases. *Environment and Behavior*, 42(5), 643-658.
- Oguz, D., Cakci, I., & Kavas, S. (2010). "Environmental awareness of university students in Ankara, Turkey", African. *Journal of Agricultural Research*, 5(19), 2629-2636.
- Parhizgar, L., Shabiiri, M., & Sarmadi, M.R. (2012). Barresi-e didgāh-e āmuzgārān-e šahr-e Tehran nesbat be mohtavā-ye darsi-ye āmuzeš-e mohit-e zist-e dowre-ye ebtedā'i [Study of the viewpoints of teachers in Tehran on the content of elementary environmental education curriculum. *Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 1(2), 35-43.
- Parhizgar, L., Shabiiri, M., & Sarmadi, M.R. (2012). Motāle'e-ye Mizān-e Ra'āyat-e Osul-e Sāzmāndehi-ye Mohtavā (tavāli, vahdat va modāvemat) dar tadvin-e mafāhim va mo'alefahā-ye āmuzeš-e mohit-e zist dar mohtavā-ye dowre-ye dabestāni az didgāh-e āmuzgārān-e šahr-e Tehran va era'e-ye rāhkārhā-ye monāseb barāye ān [Study on the content of content management principles (sequencing, unity and continuity) in formulating the concepts and components of environmental education in the content of elementary school from the viewpoint of teachers in Tehran and providing appropriate strategies for it]. *Management and Planning Schedules in Educational Systems*, 9, 67-81.
- Parishani N., Mirshah Jafari E., Sharifian F., & Farhadian M. (2017). Barresi-ye vaz'iyat-e mowjud va matlub-e ahdāf-e kolli-ye barnāme-ye darsi-ye āmuzeš-e mohit-e zist-e dowre-ye dovom-e motavassete-ye Irāan bar asās-e nazar-e motaxasesān-e barnāme-ye darsi va mohit-e zist [The investigation of current and desirable situation of curriculum goals of the high school's environmental education in Iran according to views of specialists in the fields of curriculum and environment]. *Journal of Teching and Learning*, 13(2), 47-59.
- Rahemi S., & Taheri, M. (2004). Āmuzeš-e rokn-e asāsi-ye erteqā'-e farhang-e mohit-e zist [Training on the basic element of promoting environmental culture], *Journal of Iranian Engineering Education*, 24, 1-25.

- Ramos, T. B., Caeiro, S., Van Hoof, B., Lozano, R., Huisingsh, D., & Ceulemans, K. (2015). Experiences from the implementation of sustainable development in higher education institutions: Environmental management for sustainable universities. *Journal of Cleaner Production*, 106, 3-10.
- Redman, E. (2013). Advancing educational pedagogy for sustainability: Developing and implementing programs to transform behaviors. *International Journal of Environmental and Science Education*, 8(1), 1-34.
- Rezai, E., Ramezani, M.E., & Shobeiri, M. (2011). *Tadvin-e estratejhā-ye āmuzeš-e mohit-zist barā-ye kāršenāsān-e fazā-ye sabz- šahrdārihā ba mātris-e SWOT, mowrede motāle'e-ye kalānšahr-e Tabriz* [Elaboration of environmental education strategies for municipal green space experts with SWOT Matrix, case study of Tabriz] (MA Thesis). Payām-e Noor University, Tehran, Iran.
- Rezvani, M., Shobeiri, M., Khanifar, S., & Nojavan, M. (2011). Barresi-ye asarbaxši-ye āmuzešhā-ye zistmohiti be morabiyān dar zamine-ye behinesazi-ye masraf-e enerzi [A study of effectiveness of the environmental trainings for teachers in the field of optimization of the energy consumption]. *Journal of Urban Ecology Researches*, 2(4), 9-20.
- Saber Sahne, M. (2011). *Asarbaxši-ye āmuzeš-e mohit-e zist dar residan be towse'e-ye pāydār bā ruykard-e estefāde az fanāvarihā-ye sāzgār bā mohit-e zist* [The effectiveness of environmental education in achieving sustainable development with an approach to the use of environmentally friendly technologies] (M.A. Thesis). Payame Noor University of Tehran, Payame Noor Center of Tehran, Tehran, Iran.
- Saheb Jami, Z. (2009). *Tahlil-e negareš-e makāteb-e falsafi be āmuzešhā-ye zistmohiti* [An analysis of the attitude of philosophical schools to environmental education] (M.A. Thesis). Payame Noor University of Tehran, Payame Noor Center of Tehran, Tehran, Iran.
- Salaran, A., Safarzadeh, E., & Bahmanpoor, H. (2014). *Tarrāhi-ye mojtama'-e āmuzeši-ye sāzgar ba mohit-e zist bā hadaf-e āmuzeš-e barnāmehā-ye zistmohiti be kudakān (dowre'ye pišdabestāni va ebtedāei) dar šahr-e Mašhad* [Designing an eco-friendly educational complex with the aim of educating environmental children (pre-primary and elementary) programs in Mašhad] (MA Thesis). Islamic Azad University, Šāhrood Branch, Faculty of Architecture, Shahrood, Iran.
- Salehi Omran, E., Parhizkar, L., & Hatamifar, Kh. (2016). Barresi-ye jāygāh-e mōallefēhā-ye asli-ye āmuzeš-e mohit-e zist dar ketābhā-ye darsi-ye dowre-ye Šešom-e ebtedayi [The study of the main components of environmental education in the textbooks of the Sixth elementary school]. *Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 5(2), 89-99.
- Salehi, S., & Pazokinajad, Z. (2014). Mohit-e zist dar āmuzeš-e āli: Arzyābi-ye dāneš-e zistmohiti-ye dānešjuyān-e dānešgāhhā-ye dowlati-ye Mazandaran [Environment in higher education: Assessment of environmental knowledge of students at Mazandaran state universities]. *Quarterly Journal of Educational Planning Studies*, 2(4), 199-221.

Sarbaz, S., Sotodeh, A., & Rahimi, M. (2016). Barresi-ye ta'sir-e mohit-e zist bar behbud-e negareš-e dānešāmuzān-e ebtedā'i nesbat be hoquq-e heyyānāt [The effect of environmental education on improvement of elementary school students attitude about animal rights]. *Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 5(2), 21-29.

Sarmadi, M.R., & Masomifard, M. (2015). Study of the Role of ICT-based Learning in Reducing Environmental Challenges (Emphasizing Urban Environment), *Journal of Environmental Education and Sustainable Development*. (4), 50-38.

Shaegan, E., & Fazeli, F. (2015). Barresi-ye mizān-e ta'sir-e āmuzeš-e dars-e behdāšt va mohit-e zist bar kasb-e negarešhā-ye behdaštī va zistmohiti-ye dānešjuyān-e maqta'-e Kāršenāsi-ye Dānešgāh-e Tarbiyat Dabir-e Shahid Rajaei [Effect of health and environment education on health and environmental attitudes of undergraduate students of Shahid Rajaei Tarbiat Modarres University]. *Journal of Technology of Education*, 9(3), 215-228.

Shaegan, J. (2004). Zarurat-e āmuzešhā-ye zistmohiti barāye modirān va mas'ulān-e kešvar [Environmental awareness a vital requirement for decision makers at all management levels]. *Quarterly Journal of Engineering Engineering*, 6(24), 27-36. doi: 10.22047/ijee.2005.2217

Shahbazi, T., & Shobeiri, M., & Zandi, B. (2015). Motāle'e-ye naqš-e resānehā-ye errebāt-e jam'i dar āmuzeš-e masā'el-e mohitzisti az didgāh-e mo'allemān-e madāres-e rāhnemāi-ye šahrestān-e Sarpol-e Zahab [The study of the role of mass media media in environmental education education from the viewpoints of teachers of secondary schools in Sarpol-e-Zahab]. *Journal of Environmental Science and Technology*, 17(2), 95-104.

Shahram, A. (2011). Naqš-e āmuzeš-e mohit-e zist dar erteqā'-e zistmohiti-ye dehyārān-e rustāhā-ye baxš-e markazi-ye šahr-e Hamadan [The role of environmental education in promoting environmental awareness of rural villagers in the central district of Hamadan] (M.A. Thesis). Payame Noor University of Tehran, Payam Noor Center of Tehran, Tehran, Iran.

Shamsi Papkiadeh, Z., Shobeiri, M. (2013). Towse'e-ye savādāmuzi-ye Riyāzi az tariq-e mavād-e barnāme-ye jāme'-e darsi-ye āmuzeš-e mohit-e zist [Development of mathematical literacy through the materials of the general curriculum for environmental education]. *Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 1(3), 55-65.

Sheikholeslami Borghani, M., & Shobeiri, S. M. (2016). Jāygāh-e āmuzeš-e mohit-e zist dar sanad-e češmandāz-e 1404 va Qānum-e Asāsi-ye Iran [The status of environmental education in the 1404 vision document and the Constitution of Iran]. *Strategic Quarterly*, 25(80), 321-341.

Shirani Bidabadi, E., Larijani, M., & Farajollahi, M. (2015). Asargozāri-ye āmuzeš-e mohit-e zist-e šahri bar arzešgozāri va raftār-e zistmohiti-ye dānešāmuzān-e doxtar-

e maqta'-e rāhnemāi-ye Nāhiye-ye 5 ostān-e Isfahan [Influence of urban environmental education on valuation & environmental behavior of secondary school students in Isfahan province]. *Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 4(2), 30-37.

Shobeiri, M. (2013). Tahlil-e barnāmehā-ye āmuzeš-e zistmohiti barāye šenāsāi-ye forsathā va tahdidhā dar āmuzeš-e āli [Analysis of environmental education programs to identify opportunities and threats in higher education]. *Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 2(1), 1-10.

Shobeiri, M. (2015). Ravešhā-ye tadrīs va yādgiri-ye mo'asser-e āmuzešhā-ye zistmohiti dar āmuzeš va parvareš [Teaching methods and effective learning of environmental education in education]. *Quarterly Journal of Education*, 31(4), 159-177.

Shobeiri, M., Ghaemi, A., & Ghaemi, P. (2013). Barresi-ye ravand-e āmuzeš-e mohit-e zist dar barnāmehā-ye Panj sâle-ye towse'e-ye kešvar va erā'e-ye rāhkārhā-ye monāseb jahat-e ejrā-ye āmuzeš-e mohit-e zist [Evaluating trend of environmental education in the Five-year development plans and strategies for implementing environmental education]. *Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 1(4), 29-40.

Shobeiri, M., Meybodi, H., & Emamgholi, L. (2012). Tahlili dar xosus-e zarurat-e tavajjoh be āmuzeš-e mohit-e zist dar baxš-e gardešgari-ye šahr-e Mashhad [The important role of environmental education in tourism in Mashhad city]. *Journal of Tourism Planning and Development*, 1(3), 166-188.

Shobeiri, M., Meybodi, H., Malekipour, A., & Saradipour, A. (2014). Arzyābi va āmādesāzi-ye morabbiyān-e mahd-e kudakhā barāye āmuzeš-e mohit-e zist be kudakān (Motāle'e-ye mowredi: Šahr-e Tehran) [Assessment and preparation of kindergarten instructors for environmental education to children (Case study: Tehran city)]. *Journal of Social Cognition*, 5, 114-124.

Shobeiri, M., Meybodi, H., Saradipour, A. (2012). Tadvin-e estrāteghā-ye towse'e-ye āmuzeš-e mohit-e zist dar modiriyat-e šahri bā Mātris-e SWOT [Development of environmental education development strategies in urban management with SWOT Matrix]. *Journal of Urban Ecology Research*, 3(6), 51-66.

Shobeiri, M., Sarmadi, M. R., & Aghayari, F. (2010). Tajziye va tahlil-e mabāni-ye nazari-ye āmuzešhā-ye zistmohiti az didgāh-e dānešjuyān-e in rešte va delālāthā-ye tarbiyati-ye ān dar āmuzes az rāh-e dur [The analysis of the theoretical foundations of environmental education from the viewpoint of the students of this field and its educational implications in distance education]. *Journal of Applied Psychological Research*, 1(1), 103-122.

Shobeiri, M., Sarmadi, M. R., & Sharifian, Sh. (2010). Niyāzsanji va ta'in-e owlaviyathā-ye āmuzeši-ye dānešāmuzān va dabirān-e maqta'-e rāhnemāyi dar zamīne-ye mohit-e zist [Needs assessment and determination of educational priorities of school students and secondary schools in the field of environment]. *Journal of Environmental Science and Technology*, 12(1), 179-194.

Shobeiri, S. M., & Shamsi Papkiadeh, S. Z. (2016). Arzyābi-ye avāmel-e mo'asser bar piyādesāzi-ye yādgiri-ye sayyār dar barnāme-ye āmuzeš-e mohit-e zist bā estefāde az model-e raftār-e barnāmerizišode [Evaluating effective factors on the implementation of mobile learning in the environmental education program using the planned behavior model]. *Journal of Technology of Education*, 11(2), 135-145.

Shobeiri, S. M., Shamsi Papkiadeh, S. Z., & Ebrahimi, H. (2013). Asarāt-e ejrā-ye barnāmehā-ye āmuzeš-e zistmohiti bar tabi'atgardi (Mowred-e motāle'e: Dānešāmuzān-e madāres-e Langarud) [Effects of environmental education programs on tourism (Case study: Langarud school students)]. *Journal of Tourism Planning and Development*, 2(7), 148-162.

Short, E. C. (2008). *Raveššenāsi-ye motāle'āt-e barnāme-ye darsi* [Forms of curriculum inquiry] (M. Mehrmohammadi, Trans.). Tehran, Iran: Samt.

Stapp, W. B. (1969). The concept of environmental education. *Environmental Education*, 1(1), 30-31.

Taie, H., Shah Hosseini, N., & Maleki, A. (2013). Āmuzeš-e majāzi-ye mohit-e zist pišbāyest-e erteqā'-e keyfiyet-e āmuzeš-e omumi dar Qarn-e Bist-o-Yekom [Environmental education should advance the quality of public education in the 21st Century]. *Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 1(3), 31-42.

Teksoz, G., Sahin, E., & Ertpinar, H. (2010). A new vision for chemistry education students: Environmental education. *International Journal of Environmental & Science Education*, 5(2), 131-149.

Torkamani, F. Larijani, M. Shobeirii, M.(2011).Ta'sir-e āmuzeš dar zamine-ye masraf-e behine-ye enerži bar mizān-e āgāhi va taqyir-e raftār-e zistmohiti dānešāmuzān-e maqta'-e rāhnamāei-e doxtarāne-ye šahr-e Tehrān [The Effect of education on energy efficiency consumption on the knowledge and change in environmental Behavior of Students in Tehran's Girls' guidance school (MA Thesis). Payām-e Noor University, Environment Research Center, Tehran, Iran.

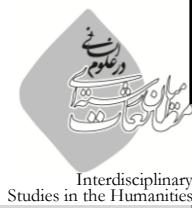
Van Der Ploeg, J., Cauilan-Cureg, M., Van Weerd, M., & De Groot, W. T. (2011). Assessing the effectiveness of environmental education: mobilizing public support for Philippine crocodile conservation. *Conservation Letters*, 4(4), 313-323.

Yahyaei, A. (2013). *Barresi-ye asarbaxši-ye barnāmehā-ye āmuzeš-e mahārathā-ye šenāxti-ye mortabet bā mohit-e zist bar edrāk-e ecologici-ye dānešāmuzān-e dabirestāni* [Evaluating the effectiveness of environmental cognitive skills training programs on ecological perception of high school students] (M.A. Thesis). Yazd University, Faculty of Natural Resources.

Yildiz, N., Yilma, H., Demi, M., & Toy, S. (2011). Effects of personal characteristics on environmental awareness, a questionnaire survey with university campus people in a developing country, Turkey. *Scientific Research and Essay*, 6(2), 332-340.

- Zahedi, Z., Shobeiri, M., Karimzadegan, D., Farajolahi, M., & Ehsanzadehpahlavan, M. (2015). Barresi-ye emkān-e estefāde az āmuzeš-e elektroniki bar asāse dow āmel-e āgāhi va alāqemandi-ye zistmohiti-e dānešāmuzān-e motavasete šahr-e Tehran [Investigating the possibility of using e-learning based on two factors of knowledge and environmental interest of high school students]. *Journal of Environmental Science and Technology*, 17(4), 249-263.
- Zamani Moghadam, F., & Saedi, M. (2013). Barresi-ye ta'sir-e āmuzeš-e mohit-e zist bar erteqā'e dāneš, negareš va mahārat-e mo'allemān-e maqta'-e ebtedā'i-ye mantaqe-ye davāzdah-e āmuzeš va parvareš-e Tehran [The effect of environmental education on teachers' Knowledge, attitude and skills (case study, primary school teachers, district 12, Tehran)]. *Journal of Environmental Education and Sustainable Development*, 1(3), 19-30.
- Zargham, M., Shobeiri, S. M., & Sarmadi, M. R. (2014). Vākāvi-ye mo'allefahā-ye tabyinkonande-ye tamāyol-e dānešjuyān be estefāde az fanāvari-ye yādgiri az tariq-e telefon-e hamrāh dar āmuzeš-e mohit-e zist [Studying explaining factors of students' tendency to use learning tech-nology by cell phone in environmental education]. *Journal of Research in School and Virtual Learning*, 2(6), 17-28.
- Zint, M. T., Dowd, P. F., & Covitt, B. A. (2011). Enhancing environmental educators' evaluation competencies: Insights from an examination of the effectiveness of the My Environmental Education Evaluation Resource Assistant (MEERA) website. *Environmental Education Research*, 17(4), 471-497.

Interdisciplinary
Studies in the Humanities

Vol. 10
No. 4
Autumn 2018

عوامل مؤثر بر اثربخشی آموزش محیط زیست در ایران: سنتزپژوهی یافته‌ها

حسن کاویانی^۱، نسرین نصر^۲

دریافت: ۱۳۹۶/۰۹/۱۳ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۴/۱۴

چکیده

باتوجه به روند صعودی انجام پژوهش‌ها و تحقیقات در زمینه آموزش محیط زیست، در مقاله حاضر سعی شد نتایج کلیه تحقیقات انجام شده در حوزه آموزش محیط زیست گردآوری، و ضمن ترکیب این نتایج، یک دیدگاه واحد و منسجم از عوامل مؤثر بر آموزش محیط زیست در داخل حاصل شود. روش پژوهش مبتنی بر استفاده از روش سنتزپژوهی و جامعه‌آماری آن شامل کلیه مقالات علمی معتبر در زمینه آموزش محیط زیست بوده که باتوجه به جستجوی منظم در پایگاه‌های اطلاعاتی داخل، بر اساس معیارهای ورود، تعداد ۲۰۶۰۰ مقاله علمی شناسایی و درنهایت، بر اساس معیارهای خروج، تعداد ۷۸ مقاله بهمنظور تحلیل نهایی انتخاب شد. برای فراهم آوردن اطلاعات، از کاربرگ طراحی شده توسط محقق برای گزارش و ثبت اطلاعات پژوهش‌های اولیه استفاده گردید و بهمنظور تحلیل یافته‌ها، از الگوی شش مرحله‌ای سنتزپژوهی روبرتس با استفاده از روش‌های کدگذاری باز و محوری استفاده شد. طبق یافته‌های به دست آمده، از آنجا که آموزش محیط زیست باعث افزایش آگاهی و حساسیت زیستمحیطی می‌شود، به عنوان مهم‌ترین روش در آموزش افراد در جهت شناسایی و مقابله با مشکلات زیستی محسوب می‌شود. در این راستا، آنچه بر اثربخشی این آموزش تأثیرگذار بوده است، متاثر از این عامل است: نیازمنجی، به کارگیری روش‌های آموزشی، آموزش رسمی، آموزش غیررسمی، آموزش همگانی و آموزش مدام‌العمر. طبق یافته‌ها، آموزش رسمی با کمبودها و ضعف‌هایی مواجه بوده و آموزش غیررسمی در این زمینه اثربخش‌تر بوده است.

کلیدواژه‌ها: آموزش محیط زیست، عوامل مؤثر، سنتزپژوهی

۱. دانش آموخته دکتری برنامه‌ریزی درسی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران (نویسنده مسئول).

h.kaviani@edu.ui.ac.ir

۲. استادیار فیزیولوژی گیاهی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

nasr_na2002@yahoo.com

مقدمه

امروزه با روند روزافزون تخریب محیط زیست، زوال گونه‌های زیستی گیاهی و جانوری، فقر فزاینده منابع طبیعی و دامنه آلودگی‌های زیست محیط که نه فقط سرنوشت سلامت نسل حاضر را به طور جدی تهدید می‌کند، بلکه از طریق انتقال ژنتیک و آلوده کردن منابع حیاتی، چه در حال حاضر و چه در آینده دور و نزدیک، نسل آینده را نیز در تیررس ترکش‌های کشنده خود قرار داده است که ناشی کمبود دانش و آگاهی انسان‌ها در قبال محیط زیست می‌باشد (مرقبعی دینان و شهریاری، ۱۳۹۵، ۳)؛ ازاین‌رو، اهمیت محیط زیست و نقش حیاتی آن در توسعه و پیشبرد کشورها، امری انکارناپذیر است. تمام تلاش و کوشش انسان‌ها برای بهسازی محیط زیست برای آن است که در امر توسعه در محیط، تصمیم‌گیری منطقی‌تر و مؤثرتر انجام گیرد (قائمی، لاریجانی، شبیری و همکاران، ۱۳۹۵، ۴).

توجه به مسائل محیط زیست در بحث توسعه پایدار بسیار مهم است، به این دلیل که از یک طرف در سال‌های اخیر، کیفیت محیط زیست در نتیجه فعالیت‌های انسانی کاهش پیدا کرده و از طرف دیگر، مقابله با تخریب محیط زیست و کاهش منابع طبیعی تنها با به کارگیری بلندمدت سیاست‌های زیست‌محیطی محقق می‌شود (Yıldız، Yilmaz، Demi، ۲۰۱۱)؛ بنابر تعريف، توسعه پایدار آن گونه توسعه‌ای است که نیازهای زمان حال را فراهم می‌کند بدون اینکه توانایی نسل‌های آینده را در تأمین نیازهایشان به خطر اندازد (Kopnina & Meijers، ۲۰۱۴، ۳؛ Calder & Clugston، ۲۰۰۳، ۶؛ Lambrechts, Mulà, Ceulemans, et al., ۲۰۱۳، ۸؛ Adomßent, Fischer, Godemann, et al., ۲۰۱۴، ۹؛ Karatzoglou, ۲۰۱۳، ۱؛ Redman, ۲۰۱۳، ۳؛ Cebrián & Junyent, ۲۰۱۵، ۵؛ Ramos, Caeiro, Van Hoof, et al., ۲۰۱۵، ۸).

1. Yildiz, Yilma, Demi, et al.

2. Kopnina & Meijers

3. Calder & Clugston

4. Lambrechts, Mulà, Ceulemans, et al.

5. Adomßent, Fischer, Godemann, et al.

6. Karatzoglou

7. Redman

8. Cebrián & Junyent

9. Ramos, Caeiro, Van Hoof, et al.

آموزش توسعه پایدار باید بر اهمیت مسائلی مانند منابع طبیعی، آب، انرژی، کشاورزی و تنوع زیستی و... را کرده و به افراد بیاموزد که چرخه زیستی انسان‌ها به اکوسیستم وابسته است. این آموزش به جامعه جهانی کمک می‌کند تا خود را با رفتارهای جدید، بهویژه در حفاظت و استفاده از منابع طبیعی - که برای توسعه و بقای انسان مهم هستند - وفق دهد (بی دی یا سلام، ای آینکار، حسین^۱، ۲۰۰۹)؛ ازین‌رو، یکی از حوزه‌های آموزشی - که از دهه ۷۰ میلادی به دلایل گسترش نگرانی و آسیب‌پذیری‌های ناشی از عدم آگاهی، ضعف ارزش‌ها، مهارت‌های تجربی و همچنین اتخاذ عمل به صورت فردی و گروهی موردنوجه جهان قرار گرفت - آموزش‌های زیست محیطی^۲ است که همه کشورها را به یک برنامه آموزش همگانی زیست محیطی منسجم هدایت می‌نماید (شبیری و شمسی پاکیاده، ۱۳۹۵، ۵).

در جهان امروز همگان بر این امر توافق دارند که آموزش مؤثرترین ابزار و شیوه رویارویی با چالش‌های آینده، بهویژه حفاظت از محیط زیست است. در واقع، آموزش جهان‌فردا را شکل می‌دهد و آگاهی و درک عمومی، به حرکت در آورنده تغییرات پایدار بوده و ترویج روحیه مشارکت عمومی در محافظت از سلامت و یکپارچگی محیط زیست و بوم‌سازگان نقش اساسی ایفا می‌کند (قائمی، شبیری، لاریجانی و همکاران، ۱۳۹۵، ۴).

آموزش مؤثرترین ابزار و شیوه افزایش آگاهی فرد در مواجهه با مسائل و مشکلات جامعه و شکل‌دهنده جهان‌فردا است. از آنجایی که بسیاری از تخریب‌های زیست محیطی، تخریب منابع و آلوده‌سازی محیط زیست، نتیجه فعالیت انسانی است، بنابراین، آگاه‌سازی عمومی و آموزشی جامعه در رابطه با ارزش و اهمیت محیط زیست برای ادامه حیات بشر بسیار حائز اهمیت است. آموزش محیط زیست به دنبال تعلیم شهروندی است که از حفظ محیط زیست و مسائل مربوط به آن مطلع بوده و مشتاق فعالیت برای اجرای راه حل‌ها است. از نظر گروهی از متخصصان، آموزش محیط زیست عبارت است از: فرایندی فعال که طی آن آگاهی، دانش و مهارت‌ها ارتقاء یافته که منجر به درک، تعهد، تصمیم‌های آگاهانه و فعالیت‌های سازنده برای مدیریت کلیه اجزای بهم آمیخته محیط زیست می‌شود (سریاز، ستوده و رحیمی، ۱۳۹۵، ۴).

بر حسب تعریف، آموزش محیط زیست از دو قسمت آموزش و محیط زیست تشکیل شده است. آموزش عبارت است از: «ایجاد بینش مطلوب، ارزش، مهارت، آگاهی و علاقه در مورد محیط زیست، به طوری که آن را نگهداری و به منظور ادامه حیات انسان‌های موجود در حال حاضر و آینده توسعه داد» و محیط زیست عبارت است از: «کلیه شرایط و عواملی که بر حیات و توسعه موجودات زنده اثر می‌گذارد». شرایط و تأثیرات مربوط ممکن است بیوتیک و غیربیوتیک-حیاتی و غیرحیاتی-باشد؛ به عبارت دیگر، آموزش محیط زیست، به انسان درباره محیط زیست آگاهی و دانش می‌دهد. این آگاهی درخصوص رابطه انسان‌ها با دنیای طبیعی است و رشد مهارت‌ها، نگرش‌ها و انگیزه‌ها را بیشتر می‌کند تا یادگیرندگان بتوانند آگاهانه تصمیم بگیرند و فعالیت‌های مسئولانه‌ای که در ملاحظات محیط زیست نقش دارند را انجام دهند (صالحی عمران، پرهیزگار و حاتمی‌فر، ۱۳۹۵، ۲). از سوی دیگر، تعریف آموزش محیط زیست از دیدگاه اتحادیه جهانی حفاظت یونسکو^۱ در سال ۱۹۷۰ ارائه شده که عبارت است از: «شناسایی ارزش‌ها و توضیح مفاهیم به منظور ایجاد مهارت‌ها و گرایش‌های مورد نیاز برای درک و شناخت وابستگی‌های میان انسان، فرهنگ و محیط زیست پیرامون او». آموزش محیط زیست همچنین فعالیت‌هایی اعم از تصمیم‌گیری و خودالقایی قوانین رفتاری مرتبط با کیفیت محیط زیست را شامل می‌شود (به نقل از خورشیددوست، ۱۳۹۰، ۶).

از این روسازمان ملل هدف نهایی آموزش محیط زیست را شامل توسعه پایدار می‌داند (کاند و سانچز^۲، ۲۰۱۰، ۲؛ کایسترا، بوما، والینه‌ا و همکاران^۳، ۲۰۱۶، ۵؛ کیتامورا و هوشی^۴، ۲۰۱۴، ۷؛ خلیلی، دوکر، اشتون و همکاران^۵، ۲۰۱۵، ۱۱؛ بورفورد، هور، ولاسکو و همکاران^۶، ۲۰۱۳، ۱).

از دیدگاه استاپ (۱۹۶۹) هدف از آموزش محیط زیست، تربیت افراد به‌گونه‌ای است که با کسب دانش درخصوص محیط زیست بیوفیزیکی و مشکلات مربوط به آن، از چگونگی حل این مسائل آگاه شوند و برای انجام فعالیت‌های مرتبط با حل این مسائل، انگیزه پیدا کنند.

1. UNESCO World Conservation Union

2. Conde & Sánchez

3. Keesstra, Bouma, Wallinga, et al.

4. Kitamura & Hoshii

5. Khalili, Duecker, Ashton, et al.

6. Burford, Hoover, Velasco, et al.

بنابراین، نتیجه آموزش محیط زیست، ارتقاء آگاهی‌های زیست‌محیطی به منظور تغییر رفتار فرد در راستای حفظ محیط زیست است.

از این رو، از آنجا که اصل پنجم‌آموزش قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، حفاظت از محیط زیست را وظیفه عمومی قلمداد نموده (مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، ۱۳۹۰) و در حال حاضر ایجاد احساس مسئولیت در عموم مردم برای دستیابی به محیط زیست سالم و تعهد به حفظ آن برای نسل‌های امروز و آینده امری بسیار مهم است، بنابراین، گسترش آگاهی در مورد حفاظت از محیط زیست برای همگان ضروری است و این امکان بیشتر از طریق آموزش امکان‌پذیر است. حال مسئله اینجاست که روند انجام پژوهش‌ها و تحقیقات در زمینه اثربخشی آموزش محیط زیست در کشورمان سیر صعودی به خود گرفته و مطالعات حاکی از اثربخشی آموزش در زمینه محیط زیست دارد. اما هریک از تحقیقات از جنبه و زاویه خاصی مسئله آموزش محیط زیست را مورد بررسی قرار داده و کمتر دیدگاه واحد و منسجمی دیده می‌شود؛ از این رو، نگارندگان سعی دارند نتایج کلیه تحقیقات انجام شده در حوزه آموزش محیط زیست را گردآوری و ضمن ترکیب این نتایج، به یک دیدگاه واحد و منسجم از عوامل مؤثر بر آموزش محیط زیست در کشورمان دست پیدا کنند.

فصلنامه علمی-پژوهشی

۱۱۳

عوامل مؤثر بر اثربخشی
آموزش محیط ...

روش تحقیق

پژوهش حاضر مبتنی بر استفاده از روش سنتز پژوهی^۱ است که شامل ترکیب ویژگی‌ها و عوامل خاص ادبیات تحقیق است. این روش که در برخی موارد از آن به عنوان فراتحلیل کیفی نیز یاد می‌شود، سعی دارد تحقیقاتی را که پوشش می‌دهد، تحلیل کرده و تناقضات موجود در ادبیات آن را حل کند و ضمن یکپارچه کردن نتایج، موضوعات اصلی را نیز برای تحقیقات آینده مشخص نماید (کوپر و هگز^۲، ۲۰۰۹، ۱۱۹). در این روش، دانسته‌های مطالعات مختلف و شاید پراکنده – که می‌تواند با نیازهای خاص میدان عمل مرتبط باشد – گردآوری می‌شوند؛ سپس این دانسته‌ها باهم پیوندیافته و کل دانش حاصله در قالبی متناسب با نیازهای کنونی، مورد ارزیابی، سازماندهی مجدد و تفسیر قرار می‌گیرند. در این روش، تنها کنارهم قرار دادن

1. the research synthesis

2. Cooper & Hedges

جدول شماره (۱). مراحل سنتزپژوهی روبرتس

مراحل سنتزپژوهی روبرتس
مرحله اول: شناسایی نیاز، اجرای جست و جوی مقدماتی، شفافسازی نیاز توضیح: روند انجام پژوهش‌ها و تحقیقات در زمینه اثربخشی آموزش محیط زیست در کشورمان سیر صعودی به خود گرفته و مطالعات حاکی از اثربخشی آموزش در زمینه محیط زیست دارد. در این راستا، هریک از تحقیقات از جنبه و زاویه خاصی مستلزم آموزش محیط زیست را مورد بررسی قرار داده و در این راستا دیدگاه واحد و منسجمی کمتر دیده می‌شود، از این‌رو، در این مقاله سعی می‌شود نتایج کلیه تحقیقات انجام شده در حوزه آموزش محیط زیست گردآوری و ضمن ترکیب این نتایج، یک دیدگاه واحد و منسجم از عوامل مؤثر بر آموزش محیط زیست در کشورمان حاصل شود.

مرحله دوم: اجرای پژوهش بهمنظور بازیابی مطالعات

این مرحله به جست و جوی منابع مربوط با نیاز اصلی پژوهش اختصاص دارد. از این‌رو، ابتدا کلیه پژوهش‌های علمی معتبر از طریق جست و جوی کلیدواژه‌هایی از قبیل، آموزش محیط زیست، محیط زیست، سواد زیست محیطی، نگرش زیست محیطی، دانش زیست محیطی و حفاظت محیط زیست از طریق پایگاه‌های اطلاعاتی داخلی از جمله Magiran، SID، Google، پرتال جامع علوم انسانی، پژوهشگاه علوم و فناوری اطلاعات ایران (IRANDOC) و Normagas

1. Short

2. Roberts

3. Marsh

مراحل سنتزپژوهی روبرتس

جویشگر فارسی علم نت و همچنین بررسی ارجاعات هریک از منابع شناسایی شد و سپس با توجه به هدف تحقیق منابع مرتبط حفظ و منابع غیر مرتبط حذف شد. به منظور بالا بردن کیفیت کار، جستجوی مقالات توسط دو نفر که آشنایی کامل به روش های جستجو و منابع اطلاعاتی داشتند به صورت جداگانه انجام شد. از سوی دیگر دو نفر خبره در زمینه آموزش محیط زیست بر کلیه روند اجرای کار ناظارت داشتند.

مرحله سوم: گزینش، پالایش و سازماندهی مطالعات

این مرحله به داوری درباره تعیین مطالعات مرتبط با نیازهای دانشی اختصاص دارد. داوری که نیازمند تدوین ملاک هایی برای گزینش و دسته بندی مطالعات است. در این پژوهش، معیار اصلی ورود در این سنتزپژوهی شامل موارد زیر بوده است:
۱. پژوهش های انجام شده در حوزه آموزش محیط زیست؛ ۲. از آنجا که روش سنتزپژوهی صرفاً با داده های کمی سروکار دارد لذا پژوهش هایی که با روش های کمی مناسب از قبیل: مصاحبه، مشاهده، مرور نظام مند، کتابخانه های، استناد و سایر روش های کمی و همچنین مقالات کمی از جمله مقالات پیمایشی، تجربی و همبستگی که دارای نتایج کمی بودند، مورد بررسی قرار می گیرند؛ ۳. تحقیقات باسیستی داده ها و اطلاعات کافی را در ارتباط با اهداف پژوهش، گزارش کرده باشد؛ از این رو، کفایت یک پژوهش جهت بررسی در این مقاله ارائه نتایجی از آموزش محیط زیست می باشد.
با توجه به جستجوهای مقدماتی، ۲۰۶۱۷۸ مطالعه در راستای ملاک های ورود این پژوهش یافت شد که تعدادی از این مطالعات برای ورود به تحلیل نهایی مناسب نبودند و براساس ملاک های خروج، از فرایند تحلیل این پژوهش خارج شدند؛ ملاک های خروج این مطالعه شامل موارد زیر است:

(الف) پژوهش هایی که اطلاعات کافی در زمینه اهداف این تحقیق گزارش نداده بودند، به عبارت دیگر، پژوهش هایی که صرفاً به توصیف آموزش محیط زیست پرداخته و به نتایج آن اشاره ای نداشتند؛ (ب) پژوهش هایی که در مجلات معتبر پژوهشی منتشر شده بودند. در این بین، فقط به مقالات علمی پژوهشی، طرح های پژوهشی و پایان نامه ها اکتفا شد؛ (ج) پژوهش هایی که با عنوانی و اهداف یکسان انجام شده بودند از قبیل پایان نامه ها و طرح های پژوهشی که مقاله مستخرج از آن ها به چاپ رسیده بود.

بر این اساس روند بررسی تحقیقات به ترتیب به این شرح است: کل مطالعات مرتبط با کلیدواژه ها، ۲۰۶۱۷۸ مورد؛ حذف تحقیقات نامرتب پس از بررسی عنوانی، ۴۰۶۰۰۱ مورد؛ چکیده تحقیقات مورد بررسی، ۲۰۰ مورد؛ حذف تحقیقات نامرتب پس از بررسی چکیده مطالعات، ۲۶ مورد؛ تحقیقات مرتبط با متن کامل، ۱۷۷ مورد؛ حذف تحقیقات نامرتب پس از بررسی متن کامل، ۹۹ مورد؛ کل تحقیقات نهایی، ۷۸ مورد.

بنابراین، در این پژوهش ۷۸ تحقیق علمی مورد بررسی نهایی قرار گرفت که در جدول شماره (۲) ویژگی های این تحقیقات بر اساس کد مقاله، نام محققین، سال انتشار، جامعه هدف و نتایج گزارش شده قابل ملاحظه است.

مراحله چهارم: چارچوب ادراکی و مناسب ساختن آن با اطلاعات حاصل از تحلیل

این مرحله، چارچوبی پیوند دهنده است که اطلاعات بدست آمده در پیرامون آن ترکیب می شود. از این رو، چارچوب ادراکی شکل گرفته در این پژوهش حول مفهوم اصلی آموزش محیط زیست و نتایج آن می باشد.

مراحله پنجم: پذراش، ترکیب و تفسیر در قالب فرآورده های ملموس

با توجه به یافته های حاصل از تحقیقات مرتبط با هدف پژوهش، ابتدا کلیه نتایج از طریق فرایند کدگذاری باز استخراج و سپس براساس فرایند کدگذاری محوری، کلیه مؤلفه ها براساس مفاهیم مشترک دسته بندی می شوند.

مراحل سنتزپژوهی روبرتس

مرحله ششم: ارائه نتایج

در این بخش، با توجه به فرایند و فرآوردهای سنتزپژوهی در یک نمای کلی وضعیت موجود آموزش محیط زیست از حیث نتایج مورد بررسی قرار می‌گیرد. ابتدا در قسمت فرایند سنتزپژوهی استخراج نتایج صورت گرفته، به این شکل که ابتدا نتایج کلیه مطالعات از طریق فرایند کدگذاری باز شناسایی و سپس مصادیق هریک از تعاریف توسط فرایند کدگذاری محوری استخراج می‌شود که کلیه داده‌های حاصل در بخش یافته‌ها گزارش می‌شود و سپس در قسمت فرآورده سنتزپژوهی، از آنچا که هدف سنتزپژوهی ترکیب کلیه یافته‌های علمی در یک موضوع خاص و رسیدن به یک انسجام واحد است، در بخش ارائه نتایج ترکیب با مرور مجدد داده‌های اولیه و کدگذاری مجدد، موارد همپوشانی و قربات معنایی باهم ترکیب شده و به صورت یک کل جدید و انسجام یافته ارائه می‌شود، که با توجه به یافته‌های مرحله قبل، نتایج کلی پژوهش در یک چارچوب مستحجم و جامع ارائه می‌شود.

یافته‌ها

برای تحلیل نهایی در این پژوهش از یافته‌های ۷۸ تحقیق علمی استفاده شد که در جدول شماره (۲) ویژگی‌های این تحقیقات بر اساس کد مقاله، نام محققین، سال انتشار، مکان، جامعه هدف و نتایج گزارش شده قابل ملاحظه است.

جدول شماره (۲). ویژگی‌های اولیه تحقیقات مورد بررسی و ارائه نتایج اصلی تحقیقات بر اساس کدگذاری باز

فصلنامه علمی - پژوهشی

۱۱۶

دوره ۱۰، شماره ۴
پاییز ۱۳۹۷
پیاپی ۴۰

کد	محققان	سال اجرا	مکان اجرا	جامعه هدف	نتیجه
۱	شیبیری و شمسی پاپکیاده	۱۳۹۵	تهران	دانش آموزان	امکان آموزش محیط زیست با یادگیری سیار
۲	قائمی و همکاران	۱۳۹۵	کل کشور	متخصصان	قوتها و فرصت‌ها در توسعه آموزش محیط زیست بر ضعف‌ها و محدودیت‌ها غالب می‌باشد
۳	صالح عمران و همکاران	۱۳۹۵	دوره ششم ابتدائی	کتاب‌های درسی	توجه متعادل و جامعی به مؤلفه‌های آموزش محیط زیست در محتوای کتاب‌ها نشده است
۴	میرعمی دینان و شهریاری	۱۳۹۵	تهران	زنان خانهدار	آموزش‌های حضوری و تلویزیون به عنوان یک رسانه اجتماعی در مقایسه با سایر روش‌ها از اولویت بیشتری برخوردارند.
۵	اسماعیلی علیوجه و همکاران	۱۳۹۵	کرج	دانش آموزان پایه ششم ابتدائی	آموزش محیط زیست به شیوه رسمی و غیررسمی در دانش آموزان پایه ششم ابتدائی ارتباش بوده اما اثربخشی آموزش غیررسمی محیط زیست بیشتر از آموزش رسمی محیط زیست می‌باشد.
۶	سریاز و همکاران	۱۳۹۵	شهرستان بردسکن (خراسان رضوی)	دانش آموزان ابتدائی	ارائه آموزش‌های هدفمند وفعال به دانش آموزان تأثیر بهسزایی در ارتقاء نگرش آنان دارد

فصلنامه علمی - پژوهشی

۱۱۷

عوامل مؤثر بر اثربخشی
آموزش محیط ...

کد	محققان	سال اجرا	مکان اجرا	جامعه هدف	نتیجه
۷	علوی پور و همکاران	۱۳۹۵	شهرستان‌های طرقیه و شاندیز (خراسان رضوی)	دانش آموزان	بین متغیر مستقل (دانش زیست‌محیطی) با متغیر وابسته (علاقه به محیط زیست) ارتباط معناداری وجود دارد.
۸	پریشانی و همکاران	۱۳۹۵	متخصصان برنامه درسی	استاد	اهداف کلی موجود در آموزش محیط زیست دوره دوم متوسطه مطلوب نیست زیرا آنچه در برخی استناد و مدارک موجود به عنوان اهداف کلی آموزش محیط زیست بیان شده، به صورت غیرشفاف و بدون نیازمندی قابلی است و قابلیت اجرا ندارد.
۹	غفاری و همکاران	۱۳۹۵	استاد	دانش آموزان	انجام اقداماتی وسیع، همه‌جانبه، مستمر و فرآیندی در جهت افزایش آگاهی‌های زیست‌محیطی جامعه، امری ضروری به نظر می‌رسد.
۱۰	شیخ‌الاسلامی و شیبری	۱۳۹۵	استاد	دانش آموزان	آموزش محیط زیست از طریق افزایش آگاهی، پیش، نگرش، دانش، همارت و تعهد، جلب مشارکت و ارائه الگوهای عملی می‌تواند زمینه‌ساز اجرای اصول و ابعاد مندرج در استاد بالادستی شود.
۱۱	قانونی و همکاران	۱۳۹۵	صاحب‌نظران	دانش آموزان	یکی از بهترین راه حل‌ها، ارائه الگوی آموزشی غیررسمی و ضمن خدمت می‌باشد
۱۲	همتی و شیبری	۱۳۹۵	استاد	دانش آموزان	ایران در ابتدای مسیر آموزش زیست‌محیطی قرار دارد، گرچه اقدامات محدود، ولی مؤثر، در این حوزه صورت گرفته است.
۱۳	قانونی و همکاران	۱۳۹۵	مدیران و کارشناسان	تهران	کارگاه آموزشی دارای بالاترین امتیاز برای آموزش محیط زیست بوده و گزینه‌های آموزش از راه دور سختگذری در اولویت‌های بعدی قرار گرفته‌اند.
۱۴	کلانتری و سعیدی‌پور	۱۳۹۵	دانش آموزان	کرمانشاه	بین آموزش مبتنی بر تنوری ارتباط‌گرایی نسبت به روش مرسم مدارس، بر میزان بایدگیری مفاهیم زیست‌محیطی و ارتباط با طبیعت، دانش آموزان تفاوت معناداری وجود دارد و روش ارتباط‌گرایی مؤثرتر می‌باشد
۱۵	موگونی و همکاران	۱۳۹۴	پارک جنگلی سرخه‌حصار (تهران)	گردشگران	اجرای برنامه‌های آموزش محیط زیست را بر رفتارهای زیست‌محیطی گردشگران مظلوب بود.
۱۶	شیرانی بیدآبادی و همکاران	۱۳۹۴	دانش آموزان	اصفهان	آموزش‌های محیط زیست شهری بر رفتار دانش آموزان در گروه آمایش در سه مبحث حفاظت فضای سبز، مدیریت زیالهای شهری و مدیریت مصرف انرژی به طور مشهودی تأثیرگذار است.
۱۷	حجتی سیاح و خدابخشی کرلاین	۱۳۹۵	دانش آموزان	تهران	آموزش زیست‌محیطی متناسب با سن، نقش حیاتی در پیوست نگرش و آگاهی زیست‌محیطی دارند.
۱۸	اسکویی و همکاران	۱۳۹۴	معلمان	تهران	نتایج پژوهش گویای این است که بیش از ۵۵٪ از معلمان دوره ابتدایی، در حد متوسط رفتارهای مناسب محیط زیست دارند. همچنین دانش معلمان درباره رفتارهای زیست‌محیطی در حد متوسط است.

فصلنامه علمی- پژوهشی

۱۱۸

دوره ۱۰، شماره ۴
۱۳۹۷ پاییز
۴۰ پاپی

کد	محققان	سال اجرا	مکان اجرا	جامعه هدف	نتیجه
۱۹	اصلانی و شیری	۱۳۹۴	تهران	دانشجویان	رسانه‌های ارتباط‌جمعی دیداری در ارتقاء دانش زیست‌محیطی تأثیر دارد.
۲۰	زاهدی و همکاران	۱۳۹۴	تهران	دانش آموزان	می‌توان از آموزش الکترونیکی در زمینه محیط زیست برای دانش آموزن مقطع متوسطه به میزان زیادی استفاده نمود. آموزش‌های زیست‌محیطی را از جهت اهمت روزافزون و مشکلات و مسائل جدید زیست‌محیطی، نمی‌توان فقط به من و یا پایه تحصیلی خاص و فقط به صرف آموزش‌های سمسی محدود کرد، بلکه باید به آن به عنوان یک آموزش مدام‌العمر برای توسعه پایدار تگرست.
۲۱	شیری	۱۳۹۴	تهران	مدارس	تفاوت روش‌های تدریس برای آموزش محیط زیست در مقاطع تحصیلی بهدلیل نیازهای شناختی، عاطفی و روان‌شناسی داشت. آموزان است که برای ایجاد دانش، آگاهی، تغییر رفتار، انگیزه و علاقه در آن‌ها به محیط زیست و اهداف زیست‌محیطی ضروری خواهد بود.
۲۲	شیری	۱۳۹۲	کل کشور	دانشجویان	آموزش عالی و برنامه‌های درسی دانشگاهی از دو منظر می‌توانند در آموزش محیط زیست مطرح باشند که عبارت اند از: عمل کرایانه و ارزش معهور، اتحاد هر کدام از این رویکردها مستلزم تائیق مفاهیم دانشی و مهارت‌های است که رشتنهای موجود دانشگاهی را متناسب با نیازهای عصر جدید، متغیر خواهد کرد و به جای تکیه بر موضوعات خاص، شاهد اتخاذ رویکرد مبانزشتهای در آموزش عالی خواهد بود.
۲۳	فرخیان و همکاران	۱۳۹۲	اهواز	دبیران	اختلاف معنادار میان میزان تحصیلات دیران و میکارهای «نیاز به آموزش درباره مسائل زیست‌محیطی» و اهمیت «فعالیت و کار میدانی برای آموزش محیط زیست» وجود دارد.
۲۴	هوشمندان مقدمه‌فرد و شمس	۱۳۹۴	زنجان	آموزگاران ابتدایی	سه متغیر جنس، تجربه کار کشاورزی پیشین و پیشینه تدریس در روستا $30/10$ درصد از احتمال نوع تکروش آموزگاران به گنجاندن موضوع‌های کشاورزی و محیط زیست را تشخیص می‌دهند.
۲۵	اسراری و رهبری	۱۳۹۲	کدام درمان	کتابم (مازندران) بیمارستان‌ها	آموزش محیط زیست با محوریت مدیریت سامانه پیشکشی به کادر درمان بیمارستان‌ها کمک به سازمانی می‌کند.
۲۶	کریمی‌پور زارعی و همکاران	۱۳۹۲	تهران	شهر و ندان	آموزش‌های زیست‌محیطی در آگاهی‌زی شهروندان جهت کاهش استفاده از مواد پلی‌اتیلنی مؤثر بود.
۲۷	شیری و همکاران	۱۳۹۲	استان		در حال حاضر بهدلیل نارسانی برخی از قوانین و مقررات مرتبط با آموزش محیط زیست و عدم صمانت اجرایی لازم در این زمینه، آموزش نیروی انسانی و ارتقاء آگاهی‌های عسومی محقق نشده است؛ لذا به منظور تحقق اهداف توسعه پایدار، لازم است تا برنامه‌ریزی‌هایی صحیح و مدیریت جذی در قالب آموزش محیط زیست صورت پذیرد.

فصلنامه علمی - پژوهشی

۱۱۹

**عوامل مؤثر بر اثربخشی
آموزش محیط ...**

کد	محققان	سال اجرا	مکان اجرا	جامعه هدف	نتیجه
۲۸	شهریازی و همکاران	۱۳۹۴	سریل ذهب (کرمانشاه)	معلمان	تأثیر رسانه‌ها ارتباط جمعی به آموزش مسائل زیست محیطی مورد تأیید قرار گرفت.
۲۹	شمسمی پاپکیاده و شبیری	۱۳۹۲	مدارس ابتدایی	در کتاب‌های درسی ریاضی دوره ابتدایی، به مؤلفه منابع طبیعی بیشترین توجه شده است و به برخی از مؤلفه‌ها هیچ‌گونه اشاره‌ای نشده است.	
۳۰	طایی و همکاران	۱۳۹۲	اسناد	تدوین برنامه‌های درسی آموزش محیط زیست باشد بر اساس رویکرد مجازی‌سازی برنامه‌های درسی آموزش محیط زیست انجام گیرد تا اجرای آن عملی شود.	
۳۱	زمانی مقدم و سعیدی	۱۳۹۲	معلمان	آموزش محیط زیست بر ارتقاء دانش، نگرش و مهارت زیست محیطی معلمان تأثیر مثبت دارد.	
۳۲	لاریجانی و همکاران	۱۳۹۳	شهر راهبرد (خوزستان)	دانش آموزان	نتایج شناخت اثربخشی و لایگ‌نویسی به عنوان یک فعالیت کمک آموزشی برای آموزش محیط زیست به گروه مورد آزمایش می‌باشد.
۳۳	بابازاده و همکاران	۱۳۹۱	اسناد	اصول نظریه سازمان یادگیرنده می‌تواند بستر مناسبی برای توسعه آموزش محیط زیست فراهم سازد.	
۳۴	پرهیزکار و همکاران	۱۳۹۱	آموزگاران	تهران	به مقاوم اصلی محیط زیست در محنت‌های درسی دوره ابتدایی به طور یکسان توجه نشده است. اصل وحدت بر این مقاوم ایم تأثیرگذار نیست و آنچه که تأثیرگذار است، اصول توالی و مداومت بر آن‌ها است. همچنین میان مقاوم آموزش محیط زیست در دوره ابتدایی با دوره پیش‌دستانی ارتباط وجود ندارد.
۳۵	میبدی و کریم‌زادگان	۱۳۹۱	اعضای سازمانها	مشهد	سازمان‌های غیردولتی بخش مهمی از بدنۀ سازمان حفاظت محیط زیست در امر آموزش محیط زیست هستند و به‌منظور بهره‌گیری بهتر از توان این سازمان در جهت پیشبرد آموزش محیط زیست در سطح کشور، لازم است تکاه به آموزش محیط زیست همراه با برنامه‌بازی صحیح در سطح کلان اجرایی و قانونی صورت گیرد.
۳۶	نیرو و حاجی‌حسین‌نژاد	۱۳۹۱	دانش آموزان	تهران	شیوه تدریس براساس نظریه هوش‌های چندگانه گاردن در ایجاد نگرش و علاوه‌مندی دانش آموزان درباره محیط زیست همچنین در اصلاح کج‌فهی‌ها نسبت به شیوه تدریس سنتی برتری دارد، بر این اساس، استفاده از این روش تدریس در آموزش مقاوم محیط زیست و تجدیدنظر در برنامه درسی آموزش محیط زیست، لازم و ضروری به نظر می‌رسد.
۳۷	میبدی و همکاران	۱۳۹۳	مهندکوکدله‌ها	مشهد	رصد جایگاه نقاشی دیواری مهدکوکدله‌ها، رویکردی جدید در امر آموزش محیط زیست به کودکان را نیز تعیین‌پذیر خواهد کرد.

کد	محققان	سال اجرا	مکان اجرا	جامعه هدف	نتیجه
۳۸	عراقیه و همکاران	۱۳۹۱	تهران	دانشآموzan	پیادگیری و آموزش محیط زیست زمانی معنادار می شود که فرآگیر در مورد آنچه می آموزد و انجام می دهد به تأمل و تفکر پردازد.
۳۹	ضرغام و همکاران	۱۳۹۳	تهران	دانشجویان	نتایج حاکی از آن است که بین متغیرهای خودکارآمدی در استفاده از تلفن همراه، تسهیل دسترسی، سودمندی ادراک شده، تکرش نسبت به استفاده از تلفن همراه در آموزش محیط زیست و هنجار ذهنی داشجویان با تمایل به استفاده از تلفن همراه در آموزش مباحث محیط زیست رابطه مثبت و معنی دار وجود دارد.
۴۰	شیبری و همکاران	۱۳۹۳	تهران	مریبان مهندکو دکها	ارائه برنامه های آموزش محیط زیست برای مریبان مهندکو دکها و همچنین لزوم وجود آن در برنامه های ضمن خدمت مریبان، امری الزامی است.
۴۱	شیبری و همکاران	۱۳۹۲	لنگرود(گیلان)	دانشآموzan	آموزش در فضای آزاد تأثیر بسزایی در تغییر رفتار محیطی دانش آموzan ایجاد خواهد کرد.
۴۲	شیبری و همکاران	۱۳۹۱	کل کشور استادان	کارشناسان و دانشجویان	استراتژی دعوت به همکاری از سازمان های غیردولتی برای هرگونه مساعدت در زمینه آموزش محیط زیست به شهر و ندان، به عنوان مهم ترین استراتژی پیش رو معرفی شد.
۴۳	پرهیزکار و همکاران	۱۳۹۱	مشهد	شهر و ندان	نتایج این پژوهش نشان می دهد که تنها ۳۶/۷ درصد از بانوان و ۲۳/۴ درصد از آقایان تکرش مشتبی نسبت به مفاهیم زیست محیطی دارند و آموزش محیط زیست در این بخش نیاز به تأکید بیشتری دارد.
۴۴	رضوانی و همکاران	۱۳۹۰	کرج	دانشآموzan	آموزش زیست محیطی باعث افزایش آگاهی مریبان بهداشت مدارس در زمینه مصرف منطقی انرژی شده است.
۴۵	شیبری و همکاران	۱۳۸۹	تهران	دانشآموzan و دبیران	دانش آموzan و دبیران نیاز به کسب دانش و آگاهی های بیشتری در زمینه مسائل مربوط به محیط زیست دارند.
۴۶	شیبری و همکاران	۱۳۸۹	استاد		برای حفاظت از محیط زیست قبل از هر چیز باید گروههای انسانی را آموزش داد و این آموزش باید با هدف درک محیط طبیعت و دوستی با آن برای همه سنین و در همه سطوح، چه به صورت رسمی و چه به صورت غیررسمی باشد. وسایل ارتباط جمعی نیز مستولیت بزرگی در مورد در اختیار گذاردن منابع عظیم خود برای این رسالت آموزشی دارند.
۴۷	حاج حسینی و همکاران	۱۳۸۹	تهران	دانشآموzan	وضعیت موجود آموزش محیط زیست برای پاسخگویی به نیازهای دانش آموzan ناکارآمدۀ بوده و از سوی دیگر، نتایج نشان داد با افزایش سن، آگاهی، حساسیت و علاقه، به حفاظت از محیط زیست نیز افزایش پیدا می کند

فصلنامه علمی - پژوهشی

۱۲۰

دوره ۱۰، شماره ۴
پاییز ۱۳۹۷
پاییز ۴۰

کد	محققان	سال اجرا	مکان اجرا	جامعه هدف	نتیجه
۴۸	دبیانی و لاهیجانیان	۱۳۸۸	-	برنامه های راهنمایی	محققان محتوای کتاب های درسی دوره راهنمایی با توجه به حیطه داشی، در حد مطلوب قرار دارد اما در حیطه بیشی و مهارتی در حد نامطلوب است. محتوای پهکار رفته در کتاب ها، مورد علاقه دانش آموزان این مقطع است، اما برای دانش آموزان سودمند نیست. محتوای به کار رفته مطابق با اهداف نظام آموزشی نبوده و دارای عمق و عرض مناسب نیست. پراکسلگی در طول سال های مقطع راهنمایی و کتاب های موجود تقاضا چشمگیر دارند. محتوای زیست محیطی مورد استفاده در کتاب های مقطع راهنمایی، پیشتر به مصروف نوشتاری و دارای جهت گیری مثبت هستند. همچنین نتایج نشان داده است که دانش آموزان از توان کافی برای به کارگیری محتوا برخوردار نیستند. کتاب علوم مناسب ترین منبع برای ارائه مطلب مربوط به محیط زیست است. در مدارس برای آموزش در مورد محیط زیست از کلاس فوق برنامه استفاده نمی شود و سازمان حفظ محیط زیست در امر آموزش در دوره راهنمایی مشارکت ندارد. نتایج نشان داده است که در انتخاب محتوای آموزش محیط زیست از کشورهای دیگر الگوبرداری نمی شود و ضرورتی برای افزودن درس مستقل برای این آموزش احساس نمی شود.
۴۹	محرم تزاد و خیدری	۱۳۸۵	-	استناد	توسعه پایدار، آموزش محیط زیست برای نسل جوان کشور، از طریق یک الگوی مدیریتی مطلوب پیشنهاد می کنند.
۵۰	محمودی و ویسی	۱۳۸۴	-	استناد	تجهیز به بحث آموزش محیط زیست و پیویزه روش های نوین آموزش و انتقال اطلاعات در مراکز آموزشی ازیکسو، و آشنایی با روش های ترویج این دانش در سطح محلی و ملی برای آگاهی مردم از سوی دیگر، اهمیت اساسی دارد. در این راستا، توجه به آموزش و ترویج محیط زیست در سطح دانشگاهی به عنوان یک نقطه شروع ضمن اینکه می تواند در پرکردن این خلا ففید واقع شود، افرادی را با تخصص ها و مهارت های لازم برای اشاعه دانش و اطلاعات مربوط به محیط زیست و بحران های پیش رو تربیت می نماید.
۵۱	شاپیگان	۱۳۸۳	-	استناد	از آنجاکه سیاست از مدیران و مسئولان برنامه ریز کشور، کمتر به مسائل زیست محیطی توجه می کنند، لذا توصیه می شود آموزش های زیست محیطی برای مدیران منتخب در سطوح وزارت خانه های مختلف و حوزه های علمیه تهذیب شود.
۵۲	سرمدی و معصومی فرد	۱۳۹۴	-	استناد	از آنجاکه آگاهی کلید اصلی حفاظت از محیط زیست است، نظام آموزش مبتنی بر فناوری اطلاعات می تواند با ارائه آگاهی های زیست محیطی به همه افراد تحت آموزش، در بهبود چالش های زیست محیطی کمک کند.

کد	محققان	سال اجرا	مکان اجرا	جامعه هدف	نتیجه
۵۳	صابری صحنه و همکاران	۱۳۹۰	تهران	کارشناسان	آموزش تأثیر نسبتاً زیادی بر استفاده از فناوری‌های سازگار با محیط زیست و درنهایت، دستیابی به توسعه پایدار داشته است.
۵۴	Rahimi و ظاهري	۱۳۸۳	-	استاد	برای آموزش افراد جامعه در مورد پیشگیری از تخریب محیط زیست، لازم است ابتدا نیاز افراد در ارتباط با ارتقاء فرهنگ زیست‌محیطی در سنین و گروه‌های مختلف جامعه تعیین و پس از آن برنامه‌ریزی منظم بر مبنای اولویت نیازها در ایجاد شناخت، تغییر در نگرش و ایجاد عملکرد صحیح در جامعه صورت گیرد. اقدامات مؤثر برای گسترش فرهنگ زیست‌محیطی، گنجاندن مسائل مرتبط به محیط زیست در برنامه آموزش قبل از دبستان، کتب درسی، برنامه‌های فرهنگی و اجتماعی برای شهروندان از جمله استفاده از رسانه‌های ارتباط جمعی، تربیت کارشناسان محیط زیست وبالاخره، گنجاندن آن در دروس دانشگاهی است.
۵۵	ماشالله‌ي نژاد و همکاران	۱۳۹۰	-	کتب مقطع ابتدائی	استفاده از جملات و تصاویر برای آموزش محیط زیست در کتاب‌های درسی و انتظار صاحب‌نظران از کاربرد این واحدها برای آموزش محیط زیست در پایه‌های مختلف و مبتنی بر سطح تفکر یادگیرنده‌ها
۵۶	ابراهيم‌زاده شيراز و همکاران	۱۳۸۹	Shiraz و دی拜—ران و خراسان رضوی	سیزوار (استان داش آموزان)	میزان توجه به آموزش محیط زیست در مقامی و اصول دروس سال اول دوره متوجهه از دیدگاه داش آموزان در سطح بالا و از دیدگاه دیبران در سطح پایینی قرار دارد. میزان توجه به آموزش محیط زیست در فعالیت‌ها و مهارت‌ها از دیدگاه داش آموزان در سطح متوسط و از دیدگاه دیبران در سطح پایینی قرار دارد. همچنین، میزان توجه به آموزش محیط زیست در ارزش‌ها و نگرش‌ها از دیدگاه داش آموزان در سطح بالا و از دیدگاه دیبران در سطح پایینی قرار دارد.
۵۷	ترکمنی و همکاران	۱۳۹۰	تهران	قطعه راهنمایی	تأثیر آموزش در ذمینه مصرف بهینه انرژی بر میزان آگاهی و تغییر رفتار زیست‌محیطی داش آموزان مؤثر بود.
۵۸	صاحب‌جمعی و همکاران	۱۳۸۸	-	استاد	حل بحران‌های زیست‌محیطی، همراهی و همگامی فلسفه و دین را می‌طلب تا اصلاح تگریش انسان به هستی، راهکاری مناسب برای درونی کردن ارزش‌ها و دستیابی به پایداری محیط زیست فراهم شود.
۵۹	پورمجید و همکاران	۱۳۸۲	تهران	شهر و ندان	اجراي دوره آموزشي کوتاه‌مدت در ذمینه حفاظت محیط زیست و صرفه‌جویی انرژی در تگریش افراد آموزش دیده در مورد موضوع، مؤثر واقع شده است.
۶۰	رضابي و همکاران	۱۳۹۰	تبريز	کارشناسان	بدون شناخت عوامل مؤثر در آموزش محیط زیست نمی‌توان حتی به وظایف اولیه آموزشی محیط زیست، که جلوگیری از آلودگی و تخریب محیط زیست است، پرداخت و در آن موفق شد.

فصلنامه علمی- پژوهشی

۱۲۲

دوره ۱۰، شماره ۴
۱۳۹۷ پاییز
۴۰ پاییز

**عوامل مؤثر بر اثربخشی
آموزش محیط ...**

کد	محققان	سال اجرا	مکان اجرا	جامعه هدف	نتیجه
۶۱	شهرام و همکاران	۱۳۹۰	همدان	دھیاران	آموزش‌ها در زمینه آموزش مفاهیم پایه محیط زیست، اصلاح الگوی مصرف، روش‌های مناسب دفع فاضلاب، اهمیت راهکارهای توسعه‌فضای سبز و روش‌های بهسازی و بازسازی محیط زیست منجر به ارتقای آگاهی زیست‌محیطی دھیاران شد.
۶۲	همتی و شبیری	۱۳۹۴	شیراز	شهروندان	فرهنگ زیست‌محیطی با متغیرهای امکانات و خدمات ارائه شده، احساس کارآمدی و آموزش محیط زیست، رابطه‌ای مثبت و معنادار دارد.
۶۳	کریمی و همکاران	۱۳۹۵	سازمان پارس جنوبی	پزشکان و پرستاران	پزشکان و پرستاران سازمان پارس جنوبی به کسب بیشتر داشت زیست‌محیطی به طور کلی و داشتن عمل زیست‌محیطی به طور خاص احساس نیاز می‌کنند.
۶۴	خبربری و الهی‌زاده	۱۳۹۲	دانشجویان	یزد	اجرای الگوهای آموزشی بر سطح دانش و مسئولیت‌پذیری زیست‌محیطی دانشجویان مؤثر بود.
۶۵	امیری اسفندیه و همکاران	۱۳۹۰	مشهد	معلمان مقطع متوسطه	دیداران به مباحث زیست‌محیطی علاقه‌مند بوده و حضور مباحث زیست‌محیطی را در کتاب درسی لازم می‌دانند و وقت کافی نیز برای تدریس این مباحث در کلاس می‌گذرانند. اما با حضور مباحث زیست‌محیطی در کتاب مورد تدریس شان نسبتاً مختلف بوده و ترجیح می‌دهند این مباحث در کتاب جداگانه‌ای تدریس شود.
۶۶	سالاران و همکاران	۱۳۹۳	مشهد	دقیعه پیش دستیاری و ابتدایی	مدارسی که در آن به آموزش محیط زیست توجه می‌شود، محیطی پویا برای مشاهده، کشف، تجزیه و یادگیری در اختیار بچه‌ها قرار می‌دهد. از این‌رو، بنا به خواسته تیازهای زیست‌محیطی کشور ایران طراحی الگو برای مجتماعهای آموزشی زیست‌محیطی ضروری است.
۶۷	محرمی اوجقاز و همکاران	۱۳۹۲	اسناد	دقیعه پیش دستیاری و ابتدایی	توجه به اصول و مبانی محیط زیست و آشنایی با چرخه‌های حیات، امری است که باید از دوران کودکی مورد توجه قرار گیرد.
۶۸	حسین‌پور و سخاوت‌جو	۱۳۸۹	اسناد	برنامه‌های درسی فعلی با وضعیت مطلوب فاصله زیاد داشته و نیاز به بازنگری جدی دارد. همچنین در شرایط موجود سطح آگاهی و اطلاعات دانش‌آموختگان رشته آموزش و پرورش ابتدایی در رابطه با محیط زیست در حداقل قرار دارد. این در حالی است که مفاهیمی نظیر حفظ محیط زیست و جلوگیری از تخریب آن و آموزش شیوه‌های درست مصرف کردن منابع طبیعی نظری آب، کاغذ و سایر موارد با منشاً طبیعی در سطین کودکی و در مقطع ابتدایی بسیار نتیجه‌بخش و اثرگذارتر خواهد بود و موجب پرورش نسل آتی بر مبنای اصول توسعه پایدار می‌شود.	

فصلنامه علمی - پژوهشی

۱۲۴

دوره ۱۰، شماره ۴
۱۳۹۷ پاییز
۴۰ پاپی

کد	محققان	سال اجرا	مکان اجرا	جامعه هدف	نتیجه
۶۹	یحیایی و همکاران	۱۳۹۲	شهرسیرجان (کومنار)	دانش آموزان	برنامه های آموزش مهارت های شناختی مرتبط با محیط زیست بر ادراک اکولوژیکی دانش آموزان دیرستانی مؤثر بود.
۷۰	الاهی و همکاران	۱۳۹۳	یاسوج	مراکز تربیت معلم	آموزش محیط زیست تأثیر مثبت و معنی داری بر ایجاد تکرش مثبت زیست محیطی و ارتقاء تکر انقادی دانشجویان مراکز تربیت معلم دارد.
۷۱	حافظی و همکاران	۱۳۹۲	استاد		آموزش محیط زیست مستلزم مشارکت همه دستگاه های دولتی و آموزشی است. علاوه بر آن، تعیین نیازهای آموزشی در آموزش همگانی محیط زیست و طراحی آموزشی ضرورت دارد.
۷۲	دادفر و همکاران	۱۳۹۱	دماوند (تهران)	ملuman	آموزش های حفاظت از محیط زیست در دوره ابتدایی، که دوران شکل گیری شخصیت فرد می باشد، تأثیر بهسزایی دارد.
۷۳	کریمی و همکاران	۱۳۹۰	کل کشور	متخصصان	استفاده از سیستم آموزشی می تواند یکی از این راهکارهای حرکت در جهت حفظ محیط زیست و منابع آن بشود. احاث یک مدرسه زیست محیطی می توانند یکی از راههای ارائه آموزش به کودکان از سنین پایین و نهادینه کردن فرهنگ محافظت از محیط زیست در آنان می باشد.
۷۴	شاگان و فاضلی	۱۳۹۴	دانشجویان	تهران	آموزش درس بهداشت و محیط زیست بر کسب تکرگش های بهداشتی و زیست محیطی دانشجویان مؤثر بود.
۷۵	عبدی و همکاران	۱۳۹۴	تهران	شهر وندان	مؤلفه های اثرگذار بر ارتقاء کیفیت آموزش زیست محیطی از دیدگاه آموزش هندگان شامل: نظرات و ارزیابی، برآنگه ریزی و مهارت های حرفه ای از دیدگاه آموزش هندگان شامل: عوامل مکمل های آموزشی، نظرات و امکانات آموزشی و مهارت های ارتباطی بود.
۷۶	حسینی و همکاران	۱۳۹۰	تکابن (مازندران)	شهر وندان	بین متغیر مستقل آموزش همگانی محیط زیست با متغیرهای واپسینه دانش، رفتار و تکرش زیست محیطی شهر وندان و نیز بین متغیرهای مستقل سن، سطح تحصیلات، میزان درآمد و نوع شغل با متغیر واپسینه دانش زیست محیطی شهر وندان رابطه معنی داری وجود دارد. آموزش همگانی محیط زیست توانسته در ارتقاء سطح دانش زیست محیطی شهر وندان نقش داشته باشد.
۷۷	حسینی و همکاران	۱۳۹۳	دانش آموزان	تهران	آموزش همگانی حفاظت از محیط زیست منجر به تغییر نگرش زیست محیطی، افزایش دانش زیست محیطی، مهارت زیست محیطی و رفتار زیست محیطی دانش آموزان شده است.
۷۸	صالحی و پاکی نژاد	۱۳۹۳	دانشجویان	مازندران	دانشگاهها و مراکز آموزش عالی می توانند با آموزش و افزایش سطح دانش و سواد زیست محیطی دانشجویان در تربیت نیروی انسانی متخصص در قبال محیط زیست گام مؤثری در جهت تحقق اهداف توسعه پایدار بردارند. بهره گیری از رسانه های دیداری و نیز آموزش به خانواده ها می تواند امر آموزش را تسهیل نماید.

باتوجهه به یافته‌های حاصل از جدول شماره (۲)، تحقیقات مربوطه در بازدههای زمانی خاصی انجام شده و از حیث مکان مورد مطالعه، استانهای مختلفی از کشور را در بر می‌گیرد؛ علاوه بر این هریک از مطالعات، گروه خاصی را نیز مورد بررسی قرار داده که در مجموع کلیه این عوامل حاکی از شمول و جامعیت پژوهش‌های مورد بررسی در این تحقیق دارد. از این رو کلیه یافته‌ها در قسمت فرایند سنتز پژوهی بر اساس مصاديق نتایج، از طریق فرایند کدگذاری باز استخراج و سپس بر اساس فرایند کدگذاری محوری، کلیه نتایج بر اساس مفاهیم مشترک دسته بندی شدند که نتایج حاصل در جدول شماره (۳) قابل مشاهده است:

جدول شماره (۳). دسته بندی نتایج آموزش محیط زیست بر اساس مفاهیم مشترک (کدگذاری محوری)*

۱ مقوله «نیازمنجی»

مصاديق: نیازمنجی متناسب با سن و گروههای مختلف (۱۷، ۲۱، ۵۴، ۷۱)؛ کتب درسی (۳، ۶۵)؛ شناخت عوامل مؤثر در آموزش محیط زیست (۵۷، ۷۷، ۶۰)؛ طراحی درسی مستقل (۶۵)؛ روش‌های آموزشی (۲۱)؛ آموزش عالی و برنامهای درسی دانشگاهی (۲۲، ۵۰، ۵۴)؛ اهداف آموزشی مقاطع (۸)؛ آموزش نیروی انسانی (۹، ۲۳، ۴۰، ۵۱، ۴۶)؛ نیازهای دانش آموزان و دبیران (۴۵).

۲ مقوله اثربخشی آموزش

مصاديق: بر اساس یافته‌ها آموزش محیط زیست در تمام حالات (آموزش رسمی، غیررسمی و همگانی) بر انواع گروه‌ها از جمله دانش آموزان، دانشجویان، معلمان و دبیران و مردمیان تا شهروندان با اهداف مختلف اثربگذار بوده است (۱، ۲، ۵، ۶، ۱۳، ۷، ۲۳، ۱۷، ۱۹، ۲۰، ۱۵، ۱۴، ۱۳، ۲۶، ۴۳، ۳۹، ۲۶، ۴۴، ۴۳، ۳۹، ۲۱، ۲۶، ۴۶، ۷۰، ۶۴، ۶۱، ۵۷، ۷۶، ۷۴، ۷۷، ۷۶، ۲۵).

۳ مقوله روش‌های آموزشی

مصاديق: شیوه‌های آموزشی براساس هوش‌های چندگانه گاردنر (۳۶)؛ نقاشی دیواری در مهدگذارها (۳۷)؛ رویکرد میان‌شتابهای دانشگاهی و برنامه راهبردی (۲۲)؛ کارگاه آموزشی (۳)؛ روش سختناری (۱۱)؛ نظریه سازمان یادگیرنده (۳۳)؛ آموزش با هدف تغیر و تأمل (۳۸)؛ آموزش در فضای آزاد (۴۱)؛ توجه به آموزش دینی و فلسفی (۵۸)؛ یادگیری سیار (۱)؛ رسانه‌های ارتباط جمعی میداری (۴)؛ آموزش الکترونیک (۲۰)؛ آموزش از راه دور (۱۳)؛ آموزش مجازی (۳۰)؛ ویلاغ‌گنویسی (۳۲)؛ تلفن همراه (۳۹)؛ فاوا (۵۲)؛ استفاده از جملات و تصاویر (۵۵)؛ فناوری‌های سازگار با محیط زیست (۵۳)؛ آموزش خانواده (۷۸)؛ الگوهای آموزشی (۱۴، ۶۶، ۶۹).

۴ مقوله آموزش رسمی

مصاديق: حیطه آموزش رسمی به رغم اثربخشی اما ضعف‌ها و کمبودهایی مواجه است که برای اثربخشی بیشتر باید به این عوامل توجه بیشتری شود. از جمله: محتوا کتب درسی ابتدایی (۴۸، ۴۸، ۴۸، ۴۸، ۴۸)؛ برنامهای درسی (۴۷)؛ اهداف آموزشی دوره متوسطه دوم (۸)؛ دروس دوره متوسطه (۵۶)؛ ناهماهنگی دستگاه‌های اجرایی (۲۷، ۳۵، ۴۲، ۲۷).

۵ مقوله آموزش غیررسمی

مصاديق: نتایج در پیش تحقیقات حاکی از اثربخشی بیشتر آموزش غیررسمی در مقابل آموزش رسمی بوده است (۵، ۱۱).

۶ مقوله آموزش همگانی

مصاديق: با توجه به تحقیقات، آموزش همگانی در محیط زیست کلیه گروه‌ها را به مثابه چتری دربرمی‌گیرد. انواع گروه‌های مختلف انسانی به‌نوعی به آموزش محیط زیست نیازمند هستند از جمله: دانش آموزان و دبیران (۲۳، ۴۵، ۴۶، ۴۳، ۲۶)؛ شهر وندان (۷۶، ۷۵، ۶۲، ۵۹، ۵۶)؛ مریان مهد کودک (۴۰)؛ دبیران (۵۱)؛ نیروی انسانی در کل (۹، ۲۷، ۴۶)؛ کودکان پیش‌دبستانی (۵۴)؛ کارکنان محیط زیست (۵۴)؛ پزشکان و پرستاران (۶۳)؛ کودکان (۶۷، ۶۸، ۶۸)؛ اعضای سازمان‌ها (۳۵)؛ دهیاران (۶۱)؛ زنان خانه‌دار (۴)؛ گردشگران (۱۵).

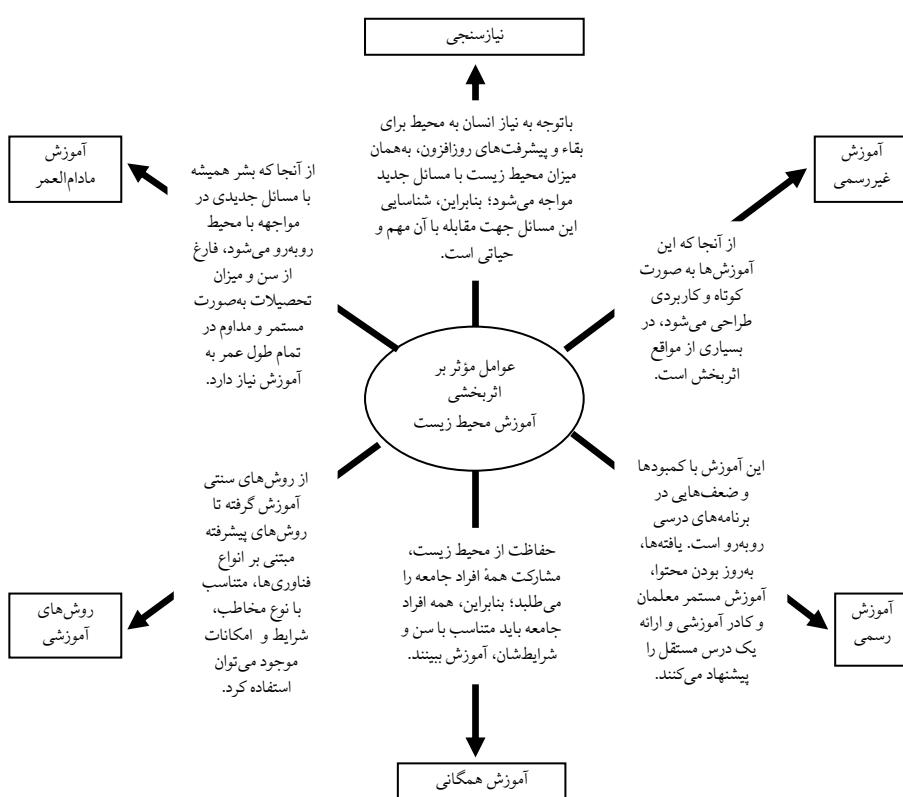
۷ مقوله آموزش مادام‌العمر

مصاديق: طبق تحقیقات به عمل آمده، آموزش محیط زیست فارغ از میزان سن و تحصیلات، برای همیشه مطرح و موردنیاز است (۷، ۲۰، ۲۴، ۴۶).

* اعداد داخل جدول نشان‌دهنده کد مقاله مرتبط با مؤلفه و مصاديق براساس کدگذاری باز است.

باتوجه به یافته‌های جدول شماره (۳)، نتایج حاصل از کدگذاری محوری بر اساس دسته‌بندی مصاديق مشترک حاصل از کدگذاری باز، منجر به شناسایی ۶ کد محوری در مورد نتایج گزارش شده از تحقیقات در حیطه اثربخشی آموزش محیط زیست در کشور شده که این محورها شامل: نیازسنگی آموزش محیط زیست، روش‌های آموزش محیط زیست و آموزش‌های رسمی، غیررسمی، همگانی و مادام‌العمر می‌باشند.

از این رو، باتوجه به اینکه هدف سنترپژوهی، ترکیب کلیه یافته‌های علمی در یک موضوع خاص و رسیدن به یک انسجام واحد است، باتوجه به نتایج فرایند این پژوهش، در بخش ارائه نتایج ترکیب، فرآورده‌های سنترپژوهی در یک نمای کلی از یافته‌های آموزش محیط زیست در قالب یک نقشه مفهومی مورد بررسی قرار می‌گیرد؛ این چارچوب جدید و انسجام‌یافته به صورت ترسیمی در شکل شماره (۱) نشان داده شده است.

شکل شماره (۱). نتایج ترکیب (فرآورده‌های سنترپژوهی) از یافته‌های آموزش محیط زیست

باتوجه به شکل شماره (۱)، از آنجا که آموزش محیط زیست باعث افزایش دانش افراد از محیط زیست می‌شود، در همه حالات اثربخش است؛ اما آنچه بر این اثربخشی تأثیرگذار است متأثر از عواملی است که باتوجه به نتایج حاصل از ترکیب یافته‌ها در پژوهش حاضر، شامل این‌شش مورد است: نیازمندی، به‌کارگیری روش‌های آموزشی، آموزش رسمی، آموزش غیررسمی، آموزش همگانی و آموزش مادام‌العمر. بر اساس یافته‌ها، این عوامل در ارتباط باهم عمل کرده و سهم هریک از آن‌ها در جای خود مهم است و به‌منظور ارائه آموزش اثربخش و پایدار در زمینه محیط زیست باید به نقش همه این عوامل توجه شود.

بحث و نتیجه‌گیری

باتوجه به اینکه روند انجام پژوهش‌ها و تحقیقات در زمینه اثربخشی آموزش محیط زیست در کشورمان، به‌ویژه در دهه اخیر، سیر صعودی به خود گرفته و از آنجا که هریک از تحقیقات از جنبه و زاویه خاصی مسئله آموزش محیط زیست را مورد بررسی قرار داده است، بنابراین، به‌نظر می‌رسد دیدگاه واحد و منسجمی در زمینه آموزش محیط زیست کمتر دیده می‌شود. به‌همین دلیل، در مقاله حاضر سعی شد نتایج کلیه تحقیقات انجام‌شده در حوزه آموزش محیط زیست در داخل گردآوری و ضمن ترکیب این نتایج، یک دیدگاه واحد و منسجم از عوامل مؤثر بر آموزش محیط زیست در کشورمان حاصل شود.

ترکیب یافته‌ها از مطالعات مختلف نشان داد که در تمام تحقیقات انجام‌شده داخلی، از آنجا که آموزش محیط زیست باعث افزایش آگاهی افراد از محیط زیست می‌شود، در همه حالات و همه گروه‌ها اثربخش بوده و این نتیجه، با یافته‌های تحقیقات خارجی نیز همسو است. بسیاری از پژوهش‌های خارجی (از جمله ون در پلوگ، کویلان کیورگ، ون ورد^۱ و همکاران، ۲۰۱۱؛^۱ لیفتلندر^۲، ۲۰۱۵؛^۲ درایسنر، ایسی، ویتنگ و همکاران^۳،^۳ زینت، داود، کوویت^۴، ۲۰۱۱؛^۴ سیلدر و اولدریم^۵، ۲۰۰۸؛^۵ تکسوس، ساهین، ارتپینار^۶، ۲۰۱۰؛^۶ از اثربخش ۲۰۱۴^۶)

1. Van Der Ploeg, Cauilan-Cureg, Van Weerd
2. Zint, Dowd & Covitt
3. Liefländer
4. Drissner, Aase, Wittig, et al.
5. Isildar & Yildirim
6. Teksoz, Sahin, & Ertpinar

بودن اجرای برنامه‌های آموزش محیط زیست در کشورشان گزارش داده‌اند. همچنین آموزش محیط زیست از آنجا که باعث افزایش آگاهی و حساسیت زیست محیطی می‌شود، به عنوان مهم‌ترین روش برای آموزش افراد در شناسایی و مقابله با مشکلات زیستی محسوب می‌شود (کوس، جنسن، جنزرو همکاران^۱، ۲۰۱۱؛ به علاوه، برای رسیدن به اخلاق و عدالت زیستی، آموزش محیط زیست ضروری است (کوپناینا^۲، ۲۰۱۴). با توجه به این نتایج، می‌توان گفت آموزش راهکاری مطمئن در حفظ و صیانت از محیط زیست می‌باشد.

از سوی دیگر، یافته‌ها نشان داد آنچه بر اثر بخشی آموزش محیط زیست تأثیرگذار بوده، متأثر از ۶ عامل است که عبارتنداز: نیازسنگی، به کارگیری روش‌های آموزشی، آموزش رسمی، آموزش غیررسمی، آموزش همگانی و آموزش مادام‌العمر.

یکی از این عوامل نیازسنگی آموزشی در زمینه محیط زیست است و اشاره به این نکته مهم دارد که با توجه به نیاز انسان به محیط برای بقا و همچنین پیشرفت‌های روزافزون بشر و ظهور نیازهای جدید، به همان میزان، محیط زیست نیز همواره با مسائلی جدید روبرو می‌شود. شناسایی این مسائل جهت مقابله با آن در گام اول بسیار مهم و حیاتی است. بنابراین، نیازسنگی آموزشی باید به صورت مداوم و مستمر در جهت شناسایی نیازهای جدید تلاش کند. به علاوه، اهمیت نیازسنگی آموزشی از آنچا ناشی می‌شود که مبنای پایه طراحی آموزشی در نظام رسمی و غیررسمی آموزش باید براساس نیازهای جدید طراحی شود تا همواره برای مقابله با مسائل زیست محیطی پیش آمده یا در حال اتفاق، آمده بود.

از سوی دیگر، به منظور آموزش محیط زیست روش‌های گوناگونی توصیه شده است. بر اساس یافته‌ها، از هر روش آموزشی، از روش‌های سنتی گرفته تا روش‌های پیشرفته مبتنی بر انواع فناوری‌ها، متناسب با نوع مخاطب، شرایط و امکانات موجود می‌توان استفاده کرد.

علاوه بر این، یافته‌ها در زمینه آموزش رسمی محیط زیست نشان می‌دهد که این نوع از آموزش نیز اثر بخش است. این یافته همسو با تحقیقات (نیگو، سجی، گارب و همکاران^۳، ۲۰۰۸؛ ۲۰۱۲؛ افید^۴، ۲۰۱۲) در زمینه اثر بخش بودن آموزش‌های رسمی در حیطه محیط

1. Kose, Genser, Genzer, et al.

2. Kopnina

3. Negev, Sagiv, Garb, et al.

4. Efird

زیست است. بسیاری از افراد، تحت پوشش این نوع از آموزش قرار می‌گیرند. به رغم اینکه این نوع از آموزش می‌تواند منشأ آثار بسیار خوبی در جامعه باشد، با کمبودها و ضعف‌هایی— به ویژه در زمینه برنامه درسی— مواجه است. تحقیقات داخلی به روزبودن محتوا، آموزش مستمر معلمان و کادر آموزشی و ارائه یک درس مستقل در زمینه آموزش محیط زیست را پیشنهاد می‌کنند.

از سوی دیگر، یافته‌ها نشان می‌دهد در زمینه آموزش محیط زیست اکتفا کردن به آموزش‌های رسمی نمی‌تواند پایدار باشد. چرا که بشر همواره در مواجهه با محیط خود با مسائل جدیدی روبرو می‌شود؛ بنابراین، نیاز به آموزش به صورت مستمر در این حیطه ضروری است. تحقیقات نشان داده است که جنسیت، میزان دانش، تحصیلات و محل سکونت تأثیری بر آگاهی و نگرش زیست‌محیطی افراد ندارد. به علاوه، داشتن آموزش انتزاعی نیز به تهایی نمی‌تواند به تغییر در رفتار زیست‌محیطی منجر شود (آگوس، کاچی و کاووس^۱، ۲۰۱۰؛ بداک^۲، ۲۰۰۵؛ ۱؛ کومالوف^۳، ۲۰۱۱). در این زمینه ضرورت آموزش مدام‌العمر ظهور پیدا می‌کند. بر اساس این نوع از آموزش، افراد در تمام طول عمر خود، فارغ از میزان سن و تحصیلات، به آموزش مدام و مستمر در حیطه محیط زیست نیازمند هستند.

بر اساس یافته‌ها، از آنجاکه حفاظت از محیط زیست مشارکت همه افراد یک جامعه را می‌طلبد، لذا آموزش این حیطه به گروه خاصی محدود نمی‌شود و همه باید متناسب با سن و شرایط تحت آموزش قرار گیرند. این نوع از آموزش که همه اشاره یک جامعه را تحت پوشش قرار می‌دهد، آموزش همگانی نامیده می‌شود. تحقیقات مختلف نیز اثربخشی این نوع از آموزش را نیز اثبات کرده‌اند. در این راستا، مجبول، احمد و هیات^۴ (۲۰۱۴) در پژوهش خود از نقش و اثربخشی سازمان‌های مردمی در آموزش محیط زیست خبر می‌دهند و بوی^۵ (۲۰۱۱) نیز نشان می‌دهد آموزش محیط زیست بر مبنای روش مشارکتی اثربخش است.

1. Oguz, Cakci, & Kavas

2. Budak

3. Akomolafe

4. Maqbool, Ahmed & Hayyat

5. Bui

در نهایت، نقش و تأثیر آموزش‌های غیررسمی در کنار آموزش‌های رسمی نیز ثابت شده است. بر اساس یافته‌های داخلی، از آنجا که آموزش‌های غیررسمی بر اساس دوره‌های کوتاه‌مدت طراحی شده و بیشتر بر مفاهیم کاربردی و عملی تکیه می‌کنند اثربخش‌تر از آموزش‌های رسمی بوده‌اند. این یافته با تحقیقات خارجی (بهک^۱، ۲۰۱۰؛ Barbas، Paraskevopoulos, & Stamou^۲، ۲۰۰۹؛ Harness & Drossman^۳، ۲۰۱۱؛ Nolan^۴، ۲۰۱۰) درباره کوپلاس و استامو^۲، ۲۰۰۹؛ هارنس و درسمن^۳، ۲۰۱۱؛ نولان^۴، ۲۰۱۰) درباره اثربخشی آموزش و یادگیری غیررسمی درخصوص محیط زیست همسو است.

بنابر یافته‌ها، می‌توان نتیجه گرفت عوامل مؤثر شناسایی شده در پژوهش حاضر در ارتباط باهم عمل کرده و سهم هریک از آن‌ها در جای خود مهم است و به منظور ارائه آموزش اثربخش و پایدار در زمینه محیط زیست باید به نقش همه این عوامل توجه شود.

نکته‌ای که به عنوان محدودیت در این مقاله باید به آن توجه کرد این است که کلیه یافته‌های به دست آمده، بر اساس نتایج پژوهش‌هایی بوده است که در شرایط گوناگون متفاوت و با اهداف گوناگون انجام شده است. بنابراین، این یافته‌ها ممکن است شامل طیفی از نتایج متنوع باشد و در راستای هدف خاصی نباشد؛ چراکه هدف پژوهش‌های ستزپژوهی ترکیب واحدها و اجزاء خرد و رسیدن به یک کل انسجام‌یافته جهت اطلاع از وضعیت موجود است.

-
1. Bahk
 2. Barbas, Paraskevopoulos, & Stamou
 3. Harness & Drossman
 4. Nolan

منابع

ابراهیم زاده شیراز، زهرا؛ و ملکی، حسن(۱۳۸۹). ارزشیابی محتوای کتاب‌های درسی سال اول دوره متوسطه بر اساس معیارهای آموزش زیست محیطی از دیدگاه دیبران و دانش‌آموزان شهر سبزوار در سال تحصیلی ۸۹-۹۰ (پایان‌نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، تهران، ایران.

اسراری، الهام؛ رهبری، معصومه(۱۳۹۲). مطالعه تأثیر آموزش محیط زیست بر بهبود تفکیک پسماند پزشکی، مطالعه موردي بیمارستان احمدثنا دکتالم. آموزش محیط زیست و توسعه پایدار، ۴(۱)، ۱-۱۰.

اسماعیلی علویجه، الهام؛ زبردست، لعبت؛ امیری، محمد جواد؛ صالحی، اسماعیل(۱۳۹۵). مقایسه اثری خشی آموزش محیط زیست با استفاده از آموزش رسمی و غیررسمی در دانش‌آموزان پایه ششم ابتدایی. آموزش محیط زیست و توسعه پایدار، ۵(۲)، ۴۵-۵۴.

اصلانی، مینا؛ و شبیری، محمد(۱۳۹۴). بررسی تأثیر آموزش محیط زیست بر سطح دانشجویان دختر و پسر با استفاده از رسانه ارتباط جمعی دیداری. فصلنامه فناوری آموزش، ۳۸، ۱۴۵-۱۵۴.

امیری اسفندقه، حمید؛ سعیدی رضوانی، محمود؛ و شبیری، محمد(۱۳۹۰). تحلیل و بررسی نیازهای آموزشی مباحث زیست محیطی معلمان مقطع متوسطه شهر مشهد سال تحصیلی ۸۹-۹۰ (پایان‌نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه پیام نور، دانشکده علوم انسانی، تهران، ایران.

الاهی، رضوان؛ شبیری، محمد؛ و لاریجانی، مریم(۱۳۹۳). تأثیر آموزش محیط زیست بر تفکر انتقادی و نگرش زیست محیطی دانشجویان مراکز تربیت معلم: مطالعه موردي شهر یاسوج (پایان‌نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه پیام نور، دانشکده علوم انسانی، تهران، ایران.

بابازاده، علی؛ قهرمانی، محمد؛ و اکبری، معصومه(۱۳۹۱). سازمان‌های یادگیرنده بستر آموزش محیط زیست. آموزش محیط زیست و توسعه پایدار، ۱(۲)، ۶۹-۷۸.

پرهیزکار، لیلا؛ شبیری، محمد؛ و سرمدی، محمدرضا(۱۳۹۱). بررسی دیدگاه آموزگاران شهر تهران نسبت به محتوا درسی آموزش محیط زیست دوره ابتدایی. آموزش محیط زیست و توسعه پایدار، ۱(۲)، ۳۵-۴۳.

پرهیزکار، لیلا؛ شبیری، محمد؛ و سرمدی، محمدرضا(۱۳۹۱). مطالعه میزان رعایت اصول سازماندهی محتوا (تولی، وحدت و مداومت) در تدوین مفاهیم و مؤلفه‌های آموزش محیط زیست در محتوا در دوره دبستانی از دیدگاه آموزگاران شهر تهران و ارائه راهکارهای مناسب برای آن. دو فصلنامه مدیریت و برنامه‌ریزی در نظامهای آموزشی، ۹، ۸۱-۶۷.

پریشانی، ندا؛ میرشاه جعفری، ابراهیم؛ شریفیان، فریدون؛ و فرهادیان، مهرداد(۱۳۹۵). بررسی وضعیت موجود و مطلوب اهداف کلی برنامه درسی آموزش محیط زیست دوره دوم متوسطه ایران بر اساس نظر متخصصان برنامه درسی و محیط زیست. دوفصلنامه پژوهش‌های آموزش و یادگیری، ۱۳(۲)، ۵۹-۴۷.

ترکمانی، فاطمه؛ لاریجانی، مریم؛ و شبیری، محمد (۱۳۹۰). تاثیر آموزش در زمینه مصرف بهینه انرژی بر میزان آگاهی و تغییر رفتار زیست محیطی دانش آموزان مقطع راهنمایی دخترانه شهر تهران (پایان نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه پیام نور، پژوهشکده محیط زیست، تهران، ایران.

حاج حسینی، حمیده؛ شبیری، محمد؛ و فرج‌الله‌ی، مهران (۱۳۸۹). نیازمنجی و تعیین اولویت‌های آموزشی دانش آموزان مقطع متوسطه در زمینه محیط زیست و توسعه پایدار. *فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست*، ۱۲(۱)، ۱۹۴-۱۷۹.

حافظی، سهیلا؛ شبیری، محمد؛ و سرمدی، محمدرضا (۱۳۹۲). طراحی نظام آموزشی برای توسعه آموزش همگانی محیط زیست با رویکرد آموزش از راه دور (پایان نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه پیام نور، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، تهران، ایران.

حجتی، سیاح مریم؛ و خدابخشی کولاپی، آناهیتا (۱۳۹۵). اثربخشی آموزش گروهی محیط زیست بر نگرش و آگاهی افزایی زیست محیطی دانش آموزان دختر دبستانی شهر تهران. پرسنلاری کودکان، ۲(۳)، ۱-۸.

حسین پور، محمد؛ و سخاوت جو، محمัด صادق (۱۳۸۹). بررسی برنامه‌های درسی رشته آموزش و پرورش ابتدایی از دیدگاه استادان علوم تربیتی به منظور ارتقاء سطح آگاهی‌های زیست محیطی دانش آموختگان این رشته. *فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست*، ۱۲(۲)، ۱۱۵-۱۲۲.

حسینی، راحله؛ شبیری، محمد؛ و لاریجانی، مریم (۱۳۹۰). بررسی نقش آموزش همگانی محیط زیست بر میزان ارتقاء سطح دانش زیست محیطی شهر و ندان شهر تکابن (پایان نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه پیام نور، دانشکده علوم انسانی، تهران، ایران.

حسینی، مریم سادات؛ رضوانی، محمد؛ و شبیری، محمد (۱۳۹۳). بررسی نقش آموزش همگانی حفاظت از محیط زیست در ارتقاء سطح آگاهی‌های دانش آموزان: مطالعه موردی دانش آموزان مقطع متوسطه ناحیه چهار تهران (پایان نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه پیام نور استان تهران، دانشکده علوم انسانی، تهران، ایران.

خبیری، محمد مهدی؛ والهی‌زاده، مهناز (۱۳۹۲). ارزیابی تأثیر الگوهای آموزشی بر سطح دانش و مسئولیت‌پذیری زیست محیطی دانشجویان. *فصلنامه آموزش محیط زیست و توسعه پایدار*، ۳(۱)، ۹-۱.

خورشید دوست، علی محمد (۱۳۹۳). آموزش محیط زیست در قرن بیست و یکم. تهران: سمت.

دادفر، مهناز؛ شبیری، محمد؛ و سرمدی، محمدرضا (۱۳۹۱). بررسی نقش و تأثیر آموزش محیط زیست در آموزش رسمی دروس هدیه‌های آسمان و علوم تجربی دوره ابتدایی از دیدگاه معلمان شهرستان دماوند (پایان نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه پیام نور، دانشکده علوم تربیتی، تهران، ایران.

دبیایی، شادی؛ لاهیجانیان، اکرم الملوك (۱۳۸۸). بررسی برنامه‌های درسی مقطع راهنمایی با تأکید بر محورهای آموزش محیط زیست. *فصلنامه علوم محیطی*، ۶(۳)، ۱۸۴-۱۷۷.

راحمی، شمسی؛ و طاهری، منصور (۱۳۸۲). آموزش رکن اساسی ارتقاء فرهنگ محیط زیست. *فصلنامه آموزش مهندسی ایران*، ۲۴، ۲۵-۱.

رضایی، النار؛ رمضانی، محمدابراهیم؛ شبیری، محمد (۱۳۹۰). تدوین استراتژی‌های آموزش محیط زیست برای کارشناسان فضای سبز شهرداری‌ها با ماتریس SWOT، مورد مطالعه کلتشهر تبریز (پایان‌نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه پیام‌نور، تهران، ایران.

رضوانی، محمد؛ شبیری، محمد؛ خنیفر، سمية؛ و نجوان، مهدی (۱۳۹۰). بررسی اثربخشی آموزش‌های زیست‌محیطی به مردمی در زمینه بهینه‌سازی مصرف انرژی. *پژوهش‌های بوم‌شناسی شهری*، ۲(۴)، ۲۰-۹.

زاهدی، زهرا؛ شبیری، محمد؛ کریم‌زادگان، داود؛ فرج‌الهی، مهران، احسان‌زاده پهلوان، مهدی (۱۳۹۴). بررسی امکان استفاده از آموزش الکترونیکی بر اساس دو عامل آگاهی و علاقه‌مندی زیست‌محیطی دانش آموزان متوسطه شهر تهران. *فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست*، ۱۷(۴)، ۶۳-۲۴۹.

زمانی مقدم، افسانه؛ وسعیدی، مهدیه (۱۳۹۲). بررسی تأثیر آموزش محیط زیست بر ارتقاء دانش، نگرش و مهارت معلمان مقطع ابتدایی منطقه ۱۲ آموزش و پرورش تهران. *آموزش محیط زیست و توسعه پایدار*، ۳۰-۱۹.

فصلنامه علمی-پژوهشی

۱۳۳

عوامل مؤثر بر اثربخشی
آموزش محیط ...

سالاران، انسیه؛ صفارزاده، الهام؛ و بهمن‌پور، هونم (۱۳۹۳). طراحی مجتمع آموزشی سازگار با محیط زیست با هدف آموزش برنامه‌های زیست‌محیطی به کودکان (دوره پیش‌دبستانی و ابتدایی) در شهر مشهد (پایان‌نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهروド، دانشکده معماری، شاهروド، ایران.

سریاز، سمیرا؛ ستوده، احمد؛ و رحیمی، مهدی (۱۳۹۵). بررسی تأثیر آموزش محیط زیست بر بهبود نگرش دانش آموزان ابتدایی نسبت به حقوق حیوانات. *آموزش محیط زیست و توسعه پایدار*، ۵(۲)، ۲۹-۲۱.

سرمدی، محمدرضا، و معصومی‌فرد، مرجان (۱۳۹۴). مطالعه نقش آموزش مبتنی بر فناوری اطلاعات و ارتباطات در کاهش چالش‌های زیست‌محیطی با بر محیط زیست شهری. *فصلنامه آموزش محیط زیست و توسعه پایدار*، ۴(۲)، ۵۰-۳۸.

شایگان، اسحاق؛ و فاضلی، فائزه (۱۳۹۴). بررسی میزان تأثیر آموزش درس بهداشت و محیط زیست بر کسب نگرش‌های بهداشتی و زیست‌محیطی دانشجویان مقطع کارشناسی دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی. *مجله فناوری آموزش*، ۹(۲)، ۲۲۸-۲۱۵.

شایگان، جلال‌الدین (۱۳۸۳). ضرورت آموزش‌های زیست‌محیطی برای مدیران و مستولان کشور. *فصلنامه آموزش مهندسی ایران*، ۶(۲۴)، ۳۶-۲۷.

doi: 10.22047/ijee.2005.2217

شبیری، سیدمحمد؛ شمسی پاکیاده، سیده‌زهرا؛ و ابراهیمی، هادی (۱۳۹۲). اثرات اجرای برنامه‌های آموزش زیست‌محیطی بر طبیعت‌گردی (مورد مطالعه: دانش آموزان مدارس لنگرود). نشریه برنامه‌ریزی و توسعه گردشگری، ۲(۷)، ۱۶۲-۱۴۸.

شبیری، سید محمد؛ و شمسی پاپکیاده، سیده زهرا (۱۳۹۵). ارزیابی عوامل موثر بر پیاده‌سازی یادگیری سیار در برنامه آموزش محیط زیست با استفاده از مدل رفتار برنامه‌ریزی شده. *فصلنامه فناوری آموزش*، ۱۱(۲)، ۱۴۵-۱۳۵.

شبیری، محمد؛ سرمدی، محمدرضا؛ و آقایاری، فهیمه (۱۳۸۹). تجزیه و تحلیل مبانی نظری آموزش‌های زیست محیطی از دیدگاه دانشجویان این رشته و دلالت‌های تربیتی آن در آموزش از راه دور. *مجله پژوهش‌های کاربردی روانشناسی*، ۱۱(۱)، ۱۲۲-۱۰۳.

شبیری، محمد؛ سرمدی، محمدرضا؛ و شریفیان، شیوا (۱۳۸۹). نیازمندی و تعیین اولویت‌های آموزشی دانش‌آموزان و دبیران مقطع راهنمایی در زمینه محیط زیست. *فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست*، ۱۲(۴)، ۱۹۴-۱۷۹.

شبیری، محمد؛ قائمی، آلاله؛ و قائمی، پونه (۱۳۹۲). بررسی روند آموزش محیط زیست در برنامه‌های پنج ساله توسعه کشور و ارائه راهکارهای مناسب جهت اجرای آموزش محیط زیست. *مجله آموزش محیط زیست و توسعه پایدار*، ۱۱(۴)، ۴۰-۲۹.

شبیری، محمد؛ میبدی، حسین؛ ملکی بور، احمد؛ و سرادی بور، عادله (۱۳۹۳). ارزیابی و آماده‌سازی مریبان مهدکودک‌ها برای آموزش محیط زیست به کودکان (مطالعه موردی: شهر تهران). *دو فصلنامه شناخت اجتماعی*، ۵، ۱۲۴-۱۱۴.

شبیری، محمد؛ میبدی، حسین؛ و امامقلی، لقمان (۱۳۹۱). تحلیلی در خصوص ضرورت توجه به آموزش محیط زیست در بخش گردشگری شهر مشهد. *نشریه برنامه‌ریزی و توسعه گردشگری*، ۱(۳)، ۱۸۸-۱۶۶.

شبیری، محمد؛ میبدی، حسین؛ و سرادی بور، عادله (۱۳۹۱). تدوین استراتژی‌های توسعه آموزش محیط زیست در مدیریت شهری با ماتریس SWOT. *مجله پژوهش‌های بوم‌شناسی شهری*، ۳(۶)، ۶۶-۵۱.

شبیری، محمد (۱۳۹۲). تحلیل برنامه‌های آموزش زیست‌محیطی برای شناسایی فرصت‌ها و تهدیدها در آموزش عالی. *مجله آموزش محیط زیست و توسعه پایدار*، ۱۲(۱)، ۱۰-۱-۱۱.

شبیری، محمد (۱۳۹۴). روش‌های تدریس و یادگیری موثر آموزش‌های زیست‌محیطی در آموزش و پرورش. *فصلنامه تعلیم و تربیت*، ۳۱(۴)، ۱۷۷-۱۵۹.

شمسی پاپکیاده، زهرا؛ و شبیری، محمد (۱۳۹۲). توسعه سوادآموزی ریاضی از طریق مواد برنامه جامع درسی آموزش محیط زیست. *مجله آموزش محیط زیست و توسعه پایدار*، ۱(۳)، ۶۵-۵۵.

شورت، ادموند سی (۱۳۸۷). روش‌شناسی مطالعات برنامه درسی (متترجم: دکتر محمود مهرمحمدی). تهران: انتشارات سمت.

شهبازی، طیبه؛ شبیری، محمد؛ و زندی، بهمن (۱۳۹۴). مطالعه نقش رسانه‌های ارتباط جمعی در آموزش مسائل محیط‌زیستی از دیدگاه معلمان مدارس راهنمایی شهرستان سرپل ذهاب. *فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست*، ۱۷(۲)، ۱۰۴-۹۵.

شهرام، امین (۱۳۹۰). نقش آموزش محیط زیست در ارتقاء آگاهی زیست محیطی دهیاران روستاهای بخش مرکزی شهر همدان (پایان نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه پیام نور استان تهران، مرکز پیام نور تهران، تهران، ایران.

شيخ الاسلامی بورقانی، مریم؛ و شیری، سید محمد (۱۳۹۵). جایگاه آموزش محیط زیست در سنند چشم انداز ۱۴۰۴ و قانون اساسی ایران. *فصلنامه راهبرد*، ۲۵(۸۰)، ۳۴۱-۳۲۱.

شیرانی بیدآبادی، الهام؛ لاریجانی، مریم؛ و فرج الهی، مهران (۱۳۹۴). اثرگذاری آموزش محیط زیست شهری بر ارزش‌گذاری و رفتار زیست محیطی دانش آموزان دختر مقطع راهنمایی ناحیه ۵ استان اصفهان. *مجله آموزش محیط زیست و توسعه پایدار*، ۴(۲)، ۳۷-۳۰.

صابری صحنه، مؤده (۱۳۹۰). اثربخشی آموزش محیط زیست در رسیدن به توسعه پایدار با رویکرد استفاده از فناوری‌های سازگار با محیط زیست (پایان نامه مقطع کارشناسی ارشد). دانشگاه پیام نور استان تهران، مرکز پیام نور تهران، تهران، ایران.

صاحب جمعی، زهرا (۱۳۸۸). *تحلیل نگرش مکاتب فلسفی به آموزش‌های زیست محیطی* (پایان نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه پیام نور استان تهران، مرکز پیام نور تهران، تهران، ایران.

صالحی عمران، ابراهیم؛ پرهیزکار، لیلا؛ و حاتمی فر، خدیجه (۱۳۹۵). بررسی جایگاه مولفه‌های اصلی آموزش محیط زیست در کتاب‌های درسی دوره ششم ابتدایی. *مجله آموزش محیط زیست و توسعه پایدار*، ۲۵(۲)، ۹۹-۸۹.

صالحی، صادق؛ و پازگنی نژاد، زهرا (۱۳۹۳). *محیط زیست در آموزش عالی: ارزیابی دانش زیست محیطی* دانشجویان دانشگاه‌های دولتی مازندران. *فصلنامه مطالعات برنامه‌ریزی آموزشی*، ۴(۲)، ۲۲۱-۱۹۹.

ضرغام، محسن؛ شیری، سید محمد؛ و سرمدی، محمدرضا (۱۳۹۳). واکاوی مولفه‌های تبیین‌کننده تمایل دانشجویان به استفاده از فناوری یادگیری از طریق تلفن همراه در آموزش محیط زیست. *نشریه پژوهش در یادگیری آموزشگاهی و مجازی*، ۶(۲)، ۲۸-۱۷.

طایی، هدی؛ شاه حسینی، نجیبیه؛ و ملکی، امیر (۱۳۹۲). آموزش مجازی محیط زیست پیش‌بایست ارتقای کیفیت آموزش عمومی در قرن بیست و یکم. *مجله آموزش محیط زیست و توسعه پایدار*، ۳(۱)، ۴۲-۳۱.

عبدی، فرهاد (۱۳۹۴). بررسی عوامل موثر بر ارتقاء کیفیت آموزش‌های زیست محیطی شهرداری به شهر و ندان تهرانی مطالعه موردی سرای محلات شهرداری منطقه ۲۰ (پایان نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه پیام نور استان تهران، مرکز پیام نور تهران، تهران، ایران.

عباس‌پور، مجید؛ احمدی، حسن؛ محمودی، محمود؛ و کارگری، نرگس (۱۳۸۲). ارزیابی اثرات فرهنگی و روان‌شناختی دوره‌های آموزش کوتاه‌مدت کاهش مصرف انرژی و حفاظت محیط زیست برای عموم مردم. *فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست*، ۱۹، ۱۷-۱۱.

عرائیه، علیرضا؛ برزآبادی فراهانی، نرگس؛ و پاشایی ارزنه، علی (۱۳۹۱). کاوش در روش‌های آموزش محیط زیست از دیدگاه دانش آموزان دوره ابتدایی. مجله آموزش محیط زیست و توسعه پایدار، ۱(۱)، ۲۲-۱۷.

علوی‌پور، فاطمه‌سادات؛ کریمی، سعید؛ یزدان‌داد، حسین؛ و حیدریان، عاطفه (۱۳۹۵). سنجش دانش و نگرش محیط‌زیستی دانش آموزان روساتایی (نمونه مطالعه‌شده: منطقه طرقه و شاندیز). فصلنامه پژوهش‌های روساتایی، ۴(۷)، ۶۸۷-۶۷۲.

غفاری، هادی؛ یونسی، علی؛ و رفیعی، مجتبی (۱۳۹۵). تحلیل نقش سرمایه‌گذاری در آموزش جهت تحقق توسعه پایدار؛ با تأکید ویژه بر آموزش محیط زیست. مجله آموزش محیط زیست و توسعه پایدار، ۵(۱)، ۴-۱۰۷.

فرخیان، فروزان؛ حسین‌پور، محمد؛ و سلیمانی، آتوسا (۱۳۹۲). تحلیل نقش تحصیلات بر نگرش دیبران مقاطع راهنمایی نسبت به معیارهای مرتبط با آموزش محیط زیست. مجله آموزش محیط زیست و توسعه پایدار، ۲(۵)، ۳۸-۳۱.

قانمی، آله؛ لاریجانی، مریم؛ شیری، محمد؛ و سرمدی، محمدرضا (۱۳۹۵). تدوین الگوی آموزش محیط زیست جهت تقویت حکمرانی پایدار منابع آب کشور. نشریه مدیریت شهری، ۴۴، ۱۹۴-۱۷۷.

قانمی، پونه؛ شیری، سید‌محمد؛ لاریجانی، مریم؛ و رکرک، بهروز (۱۳۹۵). ارزیابی روش‌های آموزش محیط زیست بر اساس مدل AHP. مجله آموزش محیط زیست و توسعه پایدار، ۴(۳)، ۴۴-۳۳.

قانمی، پونه؛ شیری، سید‌محمد؛ لاریجانی، مریم؛ و رکرک، بهروز (۱۳۹۵). تدوین مدل مفهومی توسعه آموزش محیط زیست با ارزیابی عوامل راهبردی. دو فصلنامه پژوهش‌های محیط زیست، ۷(۱۴)، ۱۶-۳.

کریمی، سعیده (۱۳۹۰). چگونگی ایجاد و روند مدیریت مدارس زیست‌محیطی در کشورهای پیشرو و ارانه مدلی با قابلیت اجرایی در ایران (پایان‌نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه پیام نور استان تهران، تهران، ایران.

کریمی، مرضیه؛ عبدالهی، بیژن؛ زین‌آبادی، حسن‌رضا؛ و بهرنگی، محمدرضا (۱۳۹۵). بررسی دانش زیست‌محیطی پزشکان و پرستاران ساغل در سازمان پارس جنوی و شیوه‌های مناسب آموزش زیست محیطی به آنان. گام‌های توسعه در آموزش پزشکی، ۱۳(۱)، ۶۱-۷۴.

کریمی‌پور زارعی، علی‌اکبر؛ بابایی، فراماده؛ و یوسفی، حسین (۱۳۹۲). اثربخشی آموزش‌های محیط زیستی در آگاهسازی شهروندان جهت کاهش استفاده از مواد پلی اتیلنی (مطالعه موردی: محدوده شهرداری منطقه ۹ تهران). مجله آموزش محیط زیست و توسعه پایدار، ۱(۴)، ۶۸-۵۸.

کلانتری، اکرم؛ و سعیدی‌پور، بهمن (۱۳۹۵). بررسی تأثیر آموزش محیط زیست مبتنی بر تنوری ارتباط‌گرایی بر میزان یادگیری و ارتباط با طبیعت دانش آموزان پایه ششم ابتدایی. مجله آموزش محیط زیست و توسعه پایدار، ۱(۳)، ۱۱-۵.

لاریجانی، مریم؛ رشیدی، سحر؛ و میبودی، حسین (۱۳۹۳). اثربخشی و بلاگنویسی به عنوان یک فعالیت کمک‌آموزشی در آموزش محیط زیست. *فصلنامه فناوری اطلاعات و ارتباطات در علوم تربیتی*, ۲(۵)، ۷۹-۹۵.

مارش، کالین جی (۱۳۸۷). پژوهش تلفیقی: سنتزپژوهی. در: شورت، ادموند سی، *روشن‌شناسی مطالعات برنامه درسی (متجم: محمود مهر محمدی)*، انتشارات سمت، تهران، ایران.

ماشاالهی نژاد، زهرا (۱۳۹۰). انطباق کتاب‌های علوم دوره ابتدایی با معیارهای آموزش محیط زیست (براساس استانداردهای ویسکانسین) (پایان‌نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی.

میرقی دینان، نعمه؛ و شهریاری، آفرین (۱۳۹۵). نیازمنجی آموزش‌های محیط‌زیستی در زنان خانه‌دار - مطالعه موردی: منطقه ۱۵ شهرداری تهران. *مجله آموزش محیط‌زیست و توسعه پایدار*, ۲(۵)، ۷۷-۸۸.

محرم‌نژاد، ناصر؛ و حیدری، عمران (۱۳۸۵). تدوین الگوی مدیریتی توسعه پایدار آموزش محیط‌زیست برای نسل جوان کشور. *فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط‌زیست*, ۸(۱)، ۶۸-۷۷.

محرمی، فاطمه (۱۳۹۲). طراحی مرکز آموزش‌های زیست‌محیطی کودکان مبتتنی بر توسعه پایدار (پایان‌نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه آزاد اسلامی واحد نظر، دانشکده معماری.

محمودی، حسین، و پیسی، هادی (۱۳۸۴). ترویج و آموزش محیط‌زیست رهیافتی در حفاظت اصولی از محیط‌زیست. *فصلنامه علوم محیط*, ۲(۳)، ۵۷-۶۴.

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی (۱۳۹۰)، قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران برگرفته از http://rc.majlis.ir/fa/content/iran_constitution

موگوئی، رکسانا؛ ابوالقاسم‌پور، بابک؛ و علی ابراهیمی، مونا (۱۳۹۴). طراحی و اعتباریابی الگوی آموزش محیط‌زیست بر اساس مدل ADDIE در پارک جنگلی سرخه حصار. *مجله آموزش محیط‌زیست و توسعه پایدار*, ۲(۴)، ۷-۱۸.

میبودی، حسین؛ شبیری، سیدمحمد؛ ارجمندی، رضا؛ و بابایی سمیرمی، فرامز (۱۳۹۳). یک رهیافت جدید در آموزش محیط‌زیست به کودکان. *فصلنامه فناوری آموزش*, ۹(۱)، ۷۷-۸۷.

میبودی، حسین؛ و کریم‌زادگان، حسن (۱۳۹۱). کنکاشی در نحوه مشارکت مردم در توسعه آموزش محیط‌زیست کلانشهر مشهد. *مجله آموزش محیط‌زیست و توسعه پایدار*, ۲(۱)، ۲۵-۳۳.

نیرو، محمد؛ و حاجی‌حسین‌نژاد، غلامرضا (۱۳۹۱). تأثیر آموزش محیط‌زیست بر اساس نظریه هوش‌های چندگانه گاردنر در ایجاد نگرش و اصلاح فهم دانش‌آموزان. *مجله آموزش محیط‌زیست و توسعه پایدار*, ۱-۱۲(۲).

همتی، زهرا؛ و شیری، محمد (۱۳۹۴). تحلیلی بر مولفه‌های ارتقای فرهنگ محیط زیستی؛ مطالعه موردی شهر وندان شهر شیراز. *فصلنامه تحقیقات فرهنگی ایران*, ۴۸(۲)، ۲۱۵-۱۹۷. doi: 10.7508/ijcr.2015.32.008

همتی، زهرا؛ و شیری، سیدمحمد (۱۳۹۵). بررسی وضعیت آموزش محیط زیست در کشور ایران و مقایسه آن با سایر کشورهای جهان. *فصلنامه انسان و محیط زیست*, ۱۴(۲)، ۸۱-۶۱.

هوشمندان مقدم فرد، زهرا؛ و شمس، علی (۱۳۹۴). عامل‌های موثر بر نگرش آموزگاران ابتدایی شهر زنجان در گنجاندن آموزش‌های کشاورزی و محیط زیست در برنامه‌های درسی. *فصلنامه پژوهش مدیریت آموزش کشاورزی*, ۳۴(۷)، ۵۲-۴۰. doi: 10.22092/jaear.2016.106013

یحیایی، اعظم (۱۳۹۲). بررسی اثربخشی برنامه‌های آموزش مهارت‌های شناختی مرتبط با محیط زیست بر ادراک اکولوژیکی دانش آموزان دبیرستانی (پایان نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه یزد، دانشکده منابع طبیعی.

Adomßent, M., Fischer, D., Godemann, J., Herzig, C., Otte, I., Rieckmann, M., & Timm, J. (2014). Emerging areas in research on higher education for sustainable development-management education, sustainable consumption and perspectives from Central and Eastern Europe. *Journal of Cleaner Production*, 62, 1-7.

Akomolafe, O. (2011). Impact of personal factors on environmental education in Tertiary Institutions in Ekiti State, Nigeria. *International Journal for Cross-Disciplinary Subjects in Education*. 1(1), 559-564.

Bahk, C. M. (2010). Environmental education through narrative films: Impact of medicine man on attitudes toward forest preservation. *The Journal of Environmental Education*, 42(1), 1-13.

Barbas, T. A., Paraskevopoulos, S., & Stamou, A. G. (2009). The effect of nature documentaries on students' environmental sensitivity: A case study. *Learning, Media and Technology*, 34(1), 61-69.

bd-EI-Salam, M., EI-Naggar, H., & Hussein, R. A. (2009). Environmental education and its effect on the knowledge and attitudes of preparatory school students. *Journal of Egypt Public Health Association*, 84(3&4), 343-375.

Budak, D. B., Budak, F., Zaimoglu, Z., Kekec, S., & Sucu, M. Y. (2005). Behaviour and attitudes of students towards environmental issues at faculty of agriculture, Turkey. *Journal of Applied Sciences*, 5, 1224-1227.

Bui, C. (2011). *Community-based environmental education and its participatory process*. Department of Urban and Rural Development, Faculty of Natural Resources and Agricultural Sciences, Swedish University of Agricultural Sciences.

- Burford, G., Hoover, E., Velasco, I., Janoušková, S., Jimenez, A., Piggot, G., & Harder, M. K. (2013). Bringing the “Missing pillar” into sustainable development goals: Towards intersubjective values-based indicators. *Sustainability*, 5(7), 3035-3059.
- Calder, W., & Clugston, R. M. (2003). International efforts to promote higher education for sustainable development. *Planning for Higher Education*, 31(3), 30-44.
- Cebrián, G., & Junyent, M. (2015). Competencies in education for sustainable development: Exploring the student teachers’ views. *Sustainability*, 7(3), 2768-2786.
- Conde, M. D. C., & Sánchez, J. S. (2010). The school curriculum and environmental education: A school environmental audit experience. *International Journal of Environmental and Science Education*, 5(4), 477-494.
- Cooper, H., Hedges, L. V. (2009). *Research synthesis as a scientific process*. A Chapter On: The Handbook of Research Synthesis and Meta-Analysis (2nd ed.). Russell Sage.
- Drissner, J. R., Haase, H. M., Wittig, S., & Hille, K. (2014). Short-term environmental education: Long-term effectiveness?. *Journal of Biological Education*, 48(1), 9-15.
- Efird, R. (2012). Learning the land beneath our feet: NGO ‘Local learning materials’ and environmental education in Yunnan Province. *Journal of Contemporary China*, 21(76), 569-583.
- Harness, H., & Drossman, H. (2011). The environmental education through filmmaking project. *Environmental Education Research*, 17(6), 829-849.
- Isildar, G. Y., & Yildirim, F. (2008). The effectiveness of environmental education on environmentally-sensitive behaviors. *Egitim ve Bilim*, 33(148), 13.
- Karatzoglou, B. (2013). An in-depth literature review of the evolving roles and contributions of universities to education for sustainable development. *Journal of Cleaner Production*, 49, 44-53.
- Keesstra, S. D., Bouma, J., Wallinga, J., Tittonell, P., Smith, P., Cerdà, A., & Bardgett, R. D. (2016). The significance of soils and soil science towards realization of the United Nations Sustainable Development Goals. *Soil*, 2(2), 111.
- Khalili, N. R., Duecker, S., Ashton, W., & Chavez, F. (2015). From cleaner production to sustainable development: the role of academia. *Journal of Cleaner Production*, 96, 30-43.
- Kitamura, Y., & Hoshii, N. (2014). Education for sustainable development at Universities in Japan. In *Emerging International Dimensions in East Asian Higher Education* (pp. 207-225), Springer, Dordrecht.
- Kopnina, H. (2014). Debating ecological justice: Implications for critical environmental education. *Chinese Journal of Population Resources and Environment*, 12(4), 290-300.

Kopnina, H., & Meijers, F. (2014). Education for Sustainable Development (ESD) exploring theoretical and practical challenges. *International Journal of Sustainability in Higher Education*, 15(2), 188-207.

Kose, S., Genser, A., Genzer, K., & Erol, G. (2011). Investigation of undergraduate students, environmental attitudes. *International Electronic Journal of Environmental Education*, 1(2), 1-12.

Lambrechts, W., Mulà, I., Ceulemans, K., Molderez, I., & Gaeremynck, V. (2013). The integration of competences for sustainable development in higher education: An analysis of bachelor programs in management. *Journal of Cleaner Production*, 48, 65-73.

Liefländer, A. K. (2015). Effectiveness of environmental education on water: Connectedness to nature, environmental attitudes and environmental knowledge. *Environmental Education Research*, 21(1), 145-146.

Maqbool, L., Ahmed, N., Hayyat, M. U., Mahmood, R., Haider, Z., & Nawaz, R. (2014). Strengths, Weaknesses, Opportunities and Threats (SWOT) analysis of environmental NGOs working in Punjab, Pakistan. *International NGO Journal*, 9(1), 11-16.

Negev, M., Sagiv, G., Garb, Y., Salzberg, A., & Tal, A. (2008). Evaluating the environmental literacy of Israeli elementary and high school students. *The Journal of Environmental Education*, 39(2), 3-20.

Nolan, J. M. (2010). An inconvenient truth increases knowledge, concern, and willingness to reduce greenhouse gases. *Environment and Behavior*, 42(5), 643-658.

Oguz, D., Cakci, I., & Kavas, S. (2010). Environmental awareness of university students in Ankara, Turkey, African. *Journal of Agricultural Researc*, 5(19), 2629-2636

Ramos, T. B., Caeiro, S., Van Hoof, B., Lozano, R., Huisingsh, D., & Ceulemans, K. (2015). Experiences from the implementation of sustainable development in higher education institutions: Environmental management for sustainable universities. *Journal of Cleaner Production*, 106, 3-10.

Redman, E. (2013). Advancing educational pedagogy for sustainability: Developing and implementing programs to transform behaviors. *International Journal of Environmental and Science Education*, 8(1), 1-34.

Stapp, W. B. (1969). The concept of environmental education. *Environmental Education*, 1(1), 30-31.

Teksoz, G., Sahin, E., & Ertpinar, H. (2010). A new vision for chemistry education students: Environmental education. *International Journal of Environmental & Science Education*, 5(2), 131-149.

- Van Der Ploeg, J., Cauilan-Cureg, M., Van Weerd, M., & De Groot, W. T. (2011). Assessing the effectiveness of environmental education: mobilizing public support for Philippine crocodile conservation. *Conservation Letters*, 4(4), 313-323.
- Yildiz, N., Yilma, H., Demi, M., & Toy, S. (2011). Effects of personal characteristics on environmental awareness, a questionnaire survey with university campus people in a developing country, Turkey. *Scientific Research and Essay*, 6(2), 332-340.
- Zint, M.T., Dowd, P.F., & Covitt, B.A. (2011). Enhancing environmental educators' evaluation competencies: Insights from an examination of the effectiveness of the My Environmental Education Evaluation Resource Assistant (MEERA) website. *Environmental Education Research*, 17(4), 471-497.

فصلنامه علمی-پژوهشی

۱۴۱

عوامل مؤثر بر اثربخشی
آموزش محیط ...